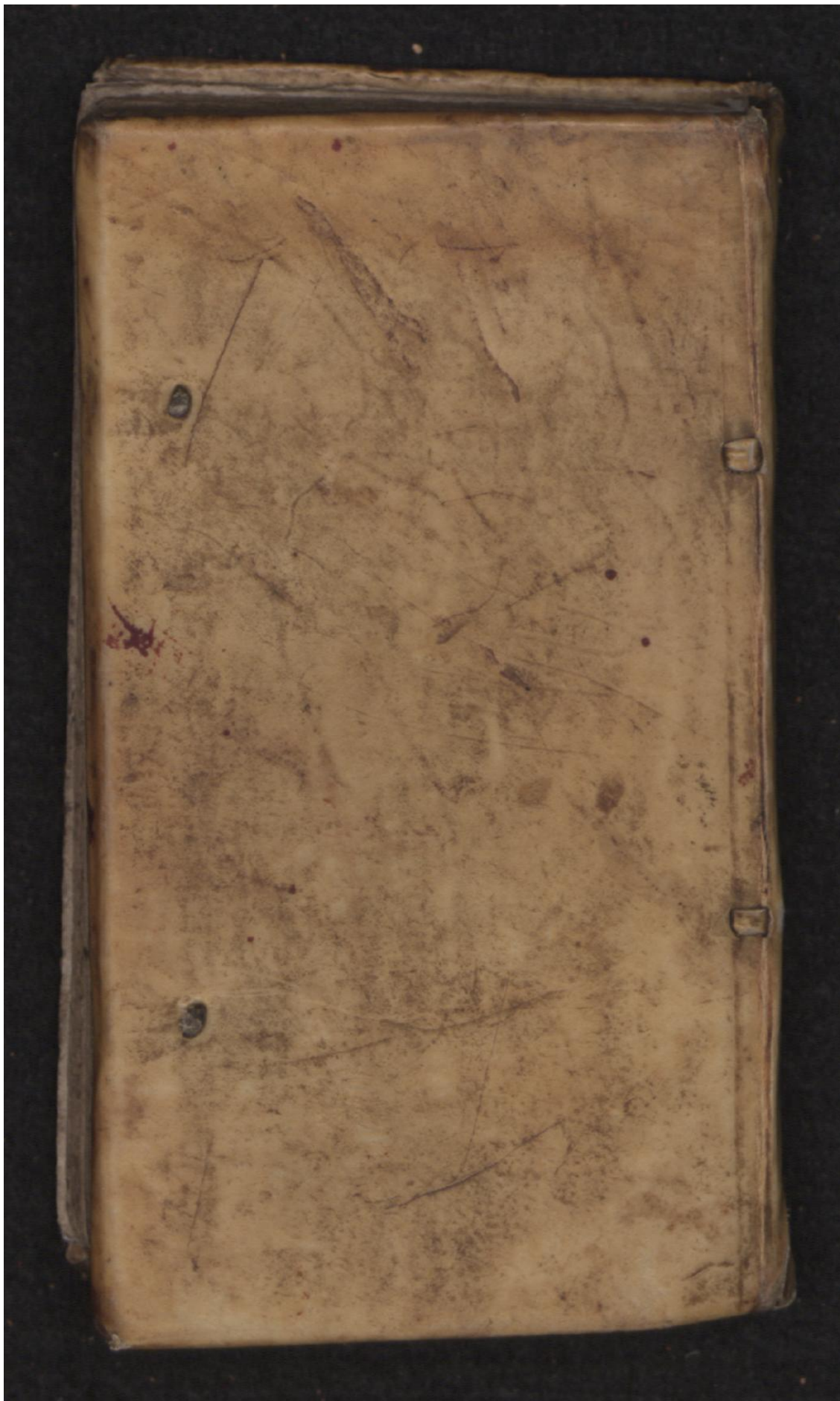

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1243 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1243 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1243 8° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1243 8° copy 1

i. r. 302. 57.
p. r. 9 oct. 57. int. Jent.
et Ligny 15. 57. 20. 63.
rel. 15. 57. 20. 63.
194. aar

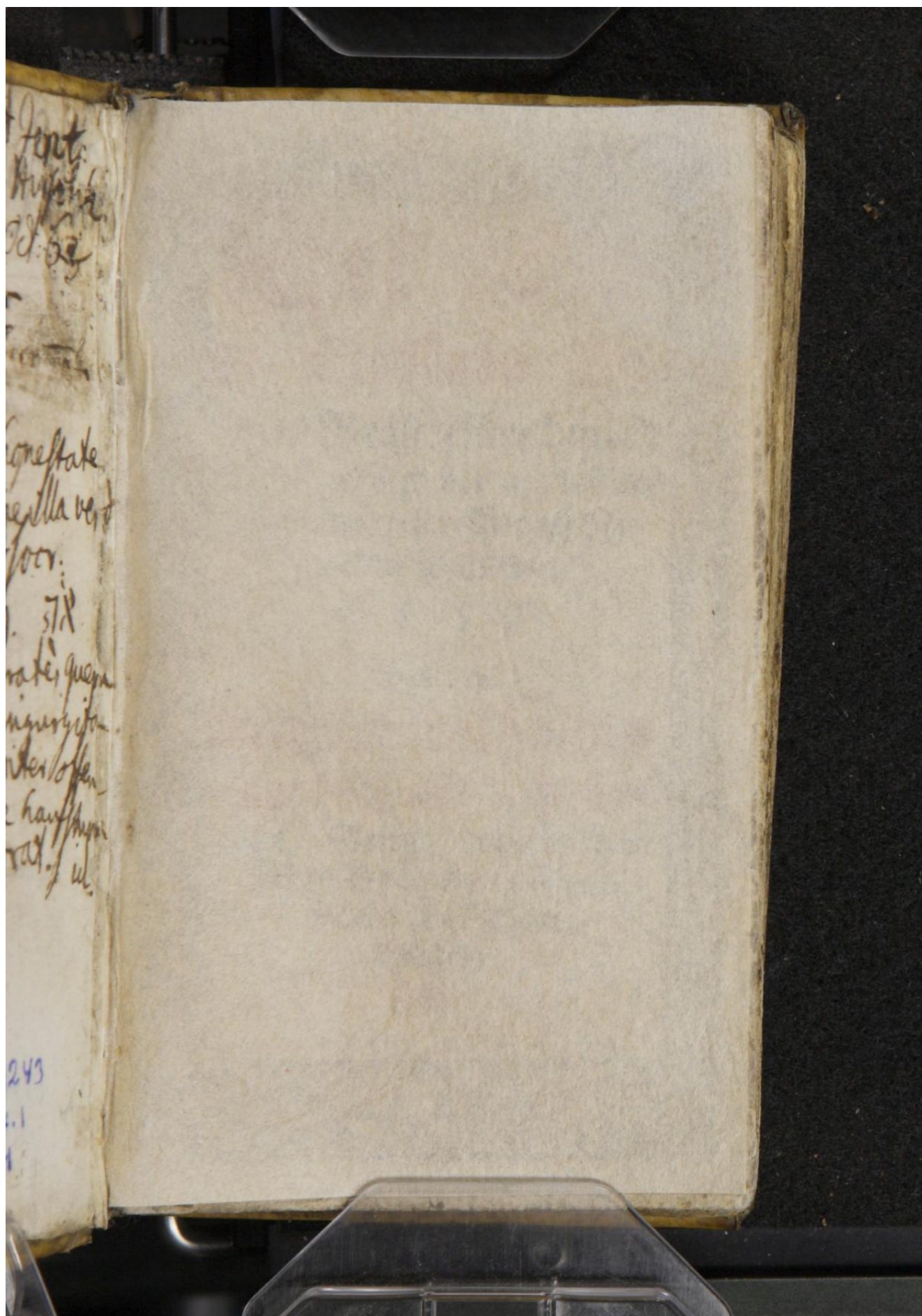
4. 70.
oblectatione cum honestate
nihil est melius, sine illa vero
nihil est pejus. J. 100.
H. 1. 27 Oct. 57. 57.
a. ino utere moderate, quoniam
admodum enim iniquitate
hanc mediocritas offen-
dit, ita intemperata hanc super-
bibentem correborat. J. 100.
Insuper vito fignus.
H. 1. 2 Oct. 53

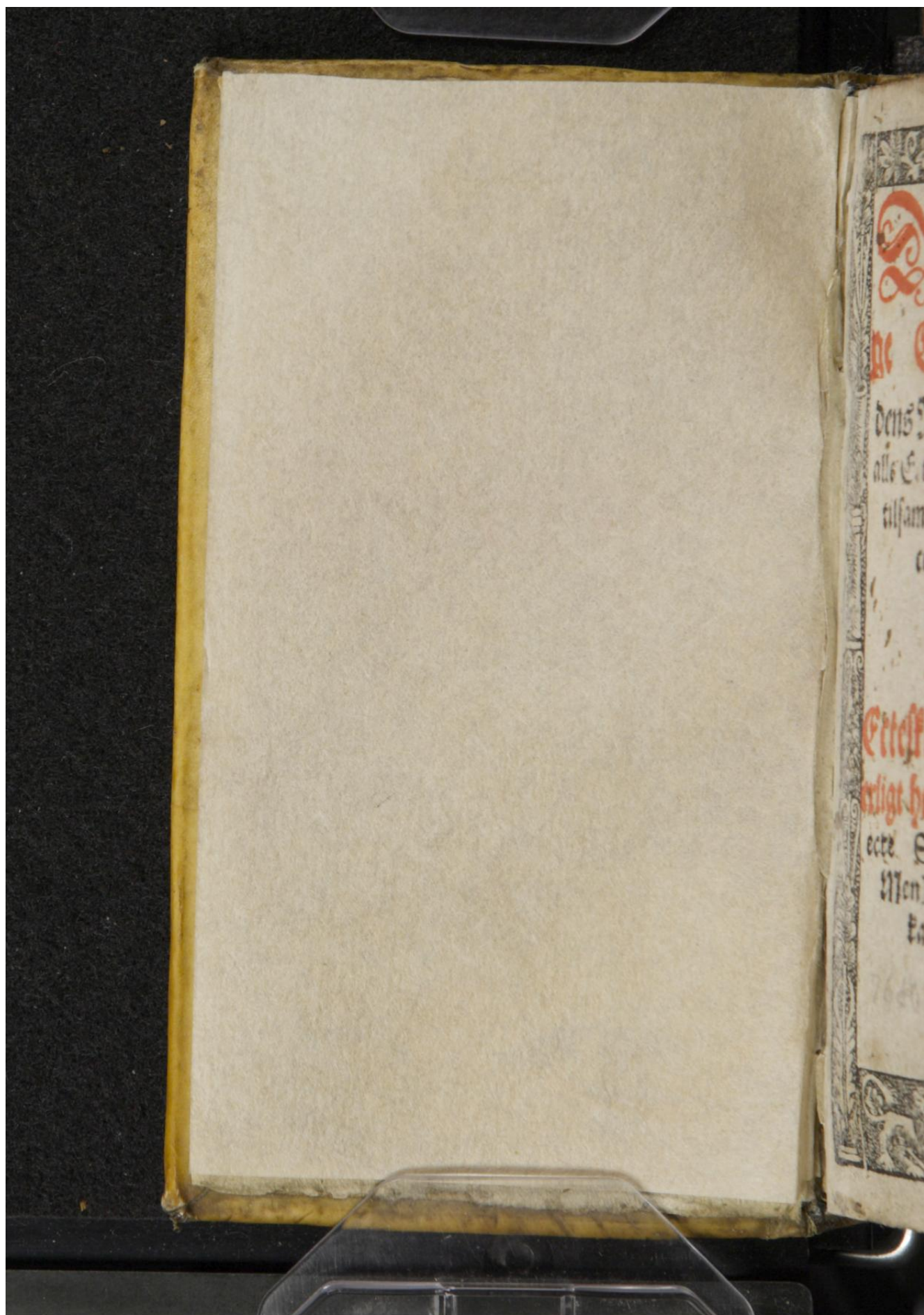

LN 1243

ex. 1

M

**Det hellig-
ge Ecteskabs Or-**

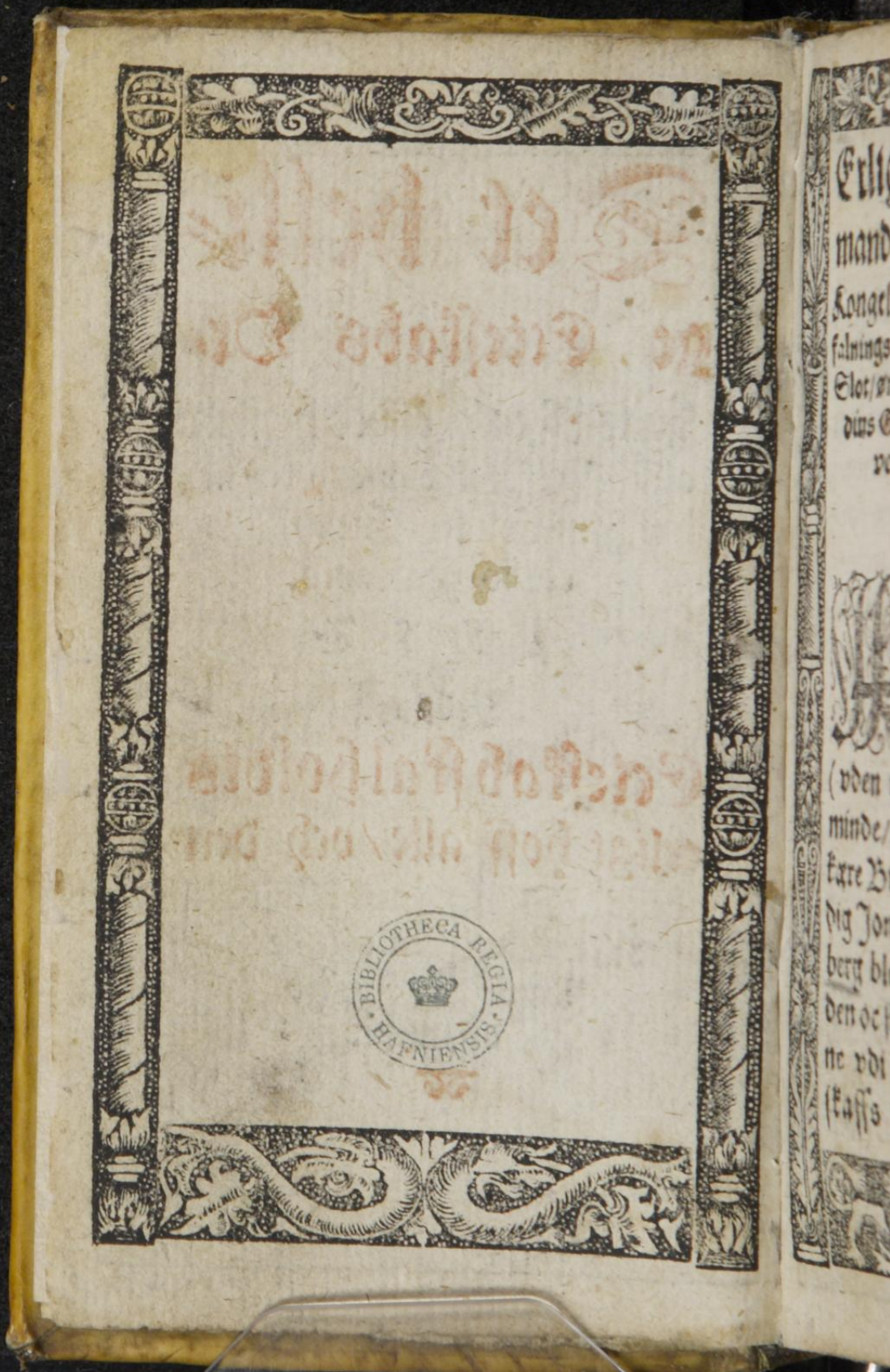
dens Regle/effter huilcke
alle Ectefolck ber at lyssne/
tilsammen screffne aff Ni-
colao Palladio.

1 5 5 7.

Heb 13.

Ecteskab skal holdis
erligt hoff alle / och den
ecte Seng ubesmittet.
Men Bolere och Haar.
Karle skal Gud
dømme.

Erlig oc velbyrdig
mand Erick Rosenkrantz
Kongelig Mayestatis/tro be-
falnings mand/paa Vaabierge
Slot/ønsker ieg Nicolaus Pallas
dins Guds naade oc venskab/
ved vor Hære Jes-
sum Christum.

Are Erick/
gunstige Herre
och synderlig go-
de ven/som eder
(vden tui) vel dragis til
minde/at den tid i oc Eders
Kære Brud/erlig och velbyr-
dig Jomfru Helenig Harn-
berg bleff efter Guds or-
den oc skick tilsammen giff-
ne vdi den hellige Ecte-
skaffs Stat / i vor frue

b ij

Domkircke i Københaffn /
da opregnede ieg kortelige
vden at forklaring / nogle
nyttelige regle/effter hvil-
cke alle Ectefolck / bør at
sticke deris leffnit. Saa
vaar der nogle i samme
Christelige oc erlige for-
samling / som tygte nytte-
ligt vere/ath ieg skulde la-
de vdgaa samme Regle/
paa det Ectefolcks Dieffle
Kunde spegis/oc Ectefolck
i Danmarcks Rige kunde
leffue met huer andre Chri-
stelige/ erlige oc vel/ oc icke
saa skendelige fortørne
Gud/och bygge Hellsuende
met huer andre som (disuer)
mange gøre.

Haffuer ieg derfaar (som

Köbenhaffn /
ieg kortelige
aring / nogle
e / efter hui-
olck / bör at
ffnit. Saa
gle i samme
erlige for-
ygte nytte-
g / skulde la-
me Regle /
lcks Dieffle
e Ectefolck
lige kunde
ndre Chri-
vel / oc icke
fortørne
helffuede
n (disfuer)
aar (som

vaar begerit aff mig) til-
hobe samlet same Ecte-
skaffs ordens Regle / huer
met sine smaa lerdomme /
och ladet dem vdgaa Eder
och eders Exre Brud til ære /
oc andre til gaffn / Beden-
dis eder kerlige at i ville ta-
ge denne føye skenc til ta-
cke / til saa lange ieg kand
ydermere være eder til vilie
och tieniste. Haffue Mun-
cke oc Munder i Klaaster
tagit flittelig vare paa de-
ris Regle / som deris Or-
dens Abbet / Dieffuelen
haffuer stigtet oc dictet /
ath de skulde paa vis tid
være i Chor / paa Capitel /
i pibestue / paa Søffnhuss /
oc vifte naar de skulde rin-

ge/siunge/ faste/ nicke/ bus
cke / brumle. Item at de
skulde vide huilcke Ordens
Brødre oc Søstre der skul
de bruge sort/ huld / graa/
blaa eller braaget Cappe.
Hvor megit mere bør den
hellige Ecteskabs Or
dens Brødre oc Søstre
(det er Husbonde oc hustru)
flitelige at tage vare paa
Ecteskabs regle huilcke den
ne Ordens Abbet/Gud al
mectigste haffuer selff lagt
dem paa vdi den hellige
Scrifft/Maar de der tage
vare paa/da er Guds velsig
nelse haff dem. Och affne en
god samuittighed/oc saa vn
der det hellige Raars. Thi
S: Pouel siger / at i Ecte

stiff er
tribulan
Raars oc
ligeuel
en indaa
vide de
som Gud
tet oc
skulle en
me Orde
leffue vd
tugt/ Ho
leffuit / d
delig ind
at de fol
ris Hjerte
vrede/leff
Samuitt
figer S.
besidde

skaff er eken en legomlig
tribulatz / met vduortis
kaars oc modgang / och
ligenel hassue Ectesolck
en induortis glæde / at de
vide de ere i den Orden /
som Gud hassuer selff stig-
tet oc velsignet / om de
skulle end lide noget i sam-
me Orden / men de som
lessue vden Ecteskab i w-
tugt / Horeri / boleri / skør-
lessnit / de hassue en aan-
delig induortis tribulatz /
at de føle oc forneme i de-
ris Hierter Guds brendende
vrede/lessue och met en ond
Samuittighed. Saadanne
siger S. Pouel / skulle icke
besidde Zimmerigis Rige.

A iij

Irem

Item hore folck oc skørleff-
uitz folck vil Gud selff for-
dømme/ Vor Hære Jesus
Christus være met eder oc
eders Kære Brud til euig
tid/ och vnde det/ ath baa-
de i och alle Ectefolck/ kun-
de leffue Christelige/ erlige
och venlige met huer an-
dre/ ind til døden/ oc siden
besidde det euige lif. Screff
uit i Københaffn S.

Bartholomei dag.

Nar effter Chri-
sti fødsel/

1557.

Nogle

Nogle saare nytteli-
ge Regle/ som inde holde
de besynderligste Artickel/ eff-
ter huilcke Ecte fold/ bør at ret-
te sig/ tilsammen screffne
aff Nicolao Pals
ladio.

En hellige Ecte-
skabs Stat/ er en
Mands oc Qvin-
dis lofflige tilhobe søysel/
formedels Guds ord/ effter
beggis samtycke/ som skulle
bo hoss huer andre/ Christe-
lige/ venlige oc erlige til dø-
den oc forøge Verden/
oc vere huer an-
dris met
hielp.

A v

Den

Den Første Regel i Ectes- kabs Orden.

Ecteskab er Guds egen
gerning och sticck/ stigit
aff hannem i Verdsens be-
gyndelse / før end Men-
nisten syndede/ aff hvilcken
alle andre Menniskens
Stater haffue deris oprin-
delse.

Smaa lerdome aff
denne Regel. Den første.

Førdi Gud haffuer
selff ordineret Ectes-
kabs Stat / at den
skal vere en lægedom
imod Horeri och anden w-
tuct/der faare skulle vnge
folck / Piger och Dreng

flittelige tage sig vare/ for
ont selskab/ vtuctige ord/
facter/ oc anden vtilbør-
lig løffactighed/ och met
stor aluorlighed høre och
lære Guds ord och deris Ca-
techisum/ oc idelige bede
Gudh/ at hand vilde bena-
re dem i renhed och kyske-
hed/ til de komme i deris
Ecteskabs seng.

Den anden Verdom.

Nar vnge folck ere kom-
ne til alder oc forneim-
me at de haffue icke kyske-
hede gaffue/ men den onde
lyst begyndis at optendis i
dē/ da skulle de robe til Gud
om hielp/ oc bede hannem
om en god stolbroder. Thi

en godh meth hielper i Ec-
testab / giffuis aleniste aff
Gud / hand skal legge den
forste Sten vdi Huss Rege-
ment / ellers bliffuer der in-
ted gaat aff.

Den iij. Lerdom.

Nar tuende Personer ere
nu komne til sammen i
Ectestab / da skulle de at-
ter igen / emuende sig til
Gud / oc idelige bede han-
nem om bistand oc hielp /
och legge deris forgangne
ungdoms synder aff oc voc-
te sig for horeri / skørleffnit /
wtugt / skam och vanære.

Den iij. Lerdom.

Effter

Efterdi Eccleskab er Guds
gerning / och skal begyn-
dis met Guds frøct / der
saare skulde mand icke bliu-
de wogudelige Menniske til
Brølup / som ligger it ont
leffnit / foruden pœnitentz /
som wogudelige Papistiske
horeprester gøre. Thi de
hade oc forfølge denne
Guds orden / deris bøn
bliffuer til forbandelse.
Derfaare kunde icke saa-
danne paakalde Gud / oc
tacke hannem for Eccesolck
i Kircken / effterdi de vilde
gerne at alle Menniske skul-
de gøre den selskab i deris
horeleffnit oc Sodomitiske
synder.

Den

Den femte Lerdøm.

Hvert menniske skal lade
Ecteskab beholde sin
Ære oc herlighed / effterdi
Gud haaffuer selff stigted
den / oc vocte sig at hand
icke foracter / fortaler / oc be
spaatte den mange (syn
derlig vngt folck) til forar
gelse / men al Ecteskabs for
haanelse skal mand nedsla
met Guds ord / oc sige / Sa
lig er den mand som giffte
sig. Thi hand annammer
velsignelse aff Herren.

Den anden Regel.

Manden skal vere Herre
oc Regenter / Quinden
skal bere lydig oc vnder

9
dannig / Denne Regel beui-
sis at vere sande i trende
maabe. Først aff Skabelse.
Thi G V D skaffte først
Manden oc siden quinden /
oc Manden er icke skabt for
Quindens skyld men Quin-
den for Manden skyld i.
Tim. ij. Derfaar bør Man-
den oc vere Herre oc Re-
gentere. Derneft beuifis det
aff Guds bud. Thi Gud
lagde Euam oc alle hen-
dis døtter det kaars paa /
at de skulde vere deris
Mend vnderdanige oc kal-
de Manden Herre i. Cor.
xi. Til det tredie beuifis
det oc saa aff Mandens for-
standighed / at effterdi man
den er almindelig klogere

nte Verdem.

niiske skal lade

beholde sin

ghed / effterdi

selff sigred

z sig at hand

fortaler / oc be

mange (syn-

let) til forat

Ecteslubs for

mand nedsla

/ oc siige / Sa

d som giffet

d annammet

herren.

Regel.

vere Herre

Quinden

c vnder-

oc sterckere end quinden.
Derfaare bør hannem at
vere h̄erre / fordi torde icke
hugormen i Paradis friste
Adam / men Euam. Gene iij.

Lerdomme aff denne Re-
gel. Den. 7.

MAnd eller Dreng som
vil giffte sig / skal for-
fare først h̄and om
hand er duelig til hus regi-
ment / om hand kand føde
sin hustru / oc vere venlig
met hende. Befinder hand
icke saadant hoff sig / da er
det best / hand lader frome
folckis Børn vere vbenæ-
rit. Saadant skal oc saa en
Jomfru eller pige forfare
hoff sig selff om hun kand

vere tol
Mand
befinder
høst sig
lader at
rede.

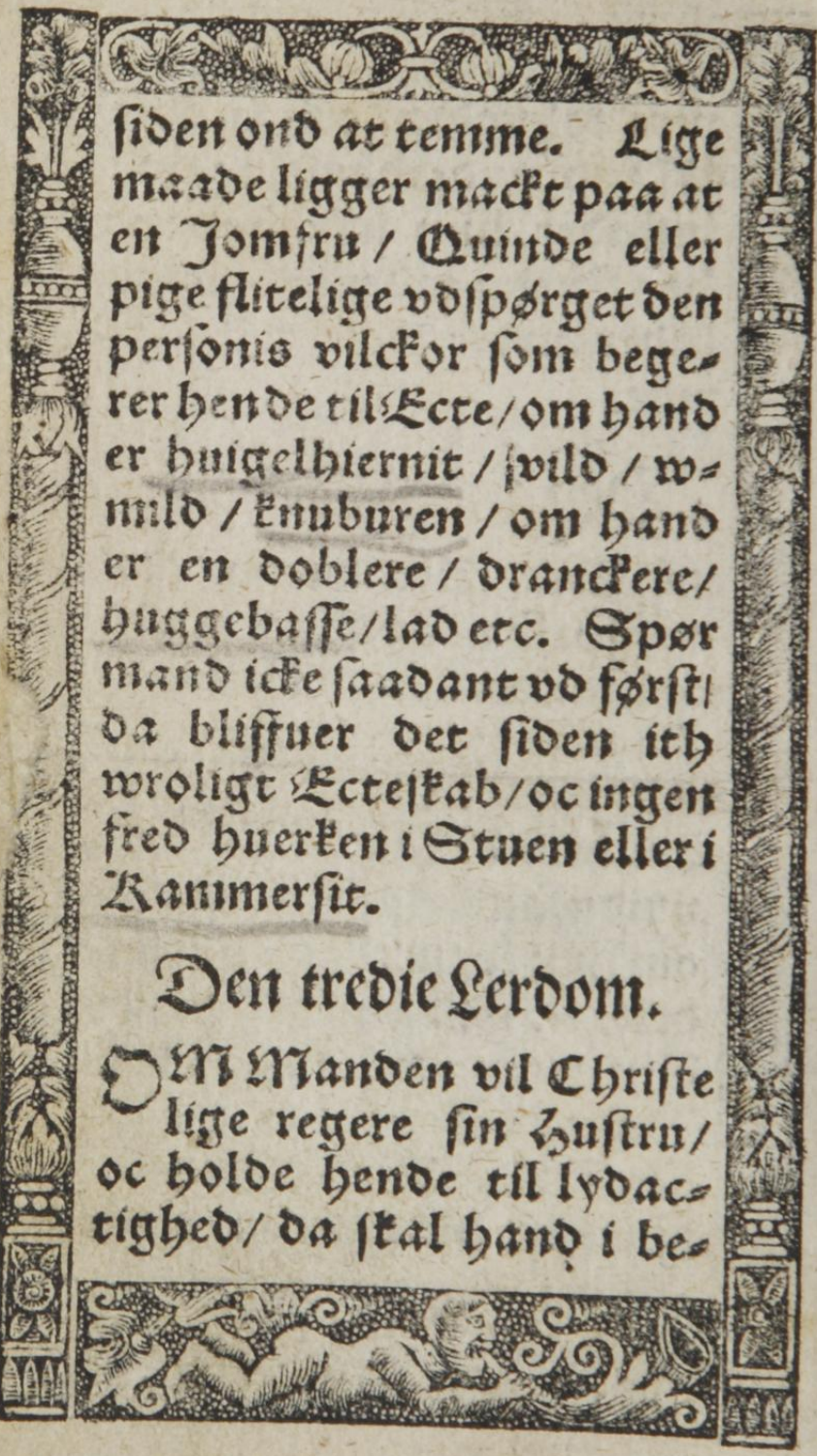
Den

MAnd
først
omstand
hvorled
met den
om hun
vinder fo
om hun
dru / en
Thi i
Barn
sin ma
optuc

vere tolmødig / och hendis
Mand vnderdanig oc tro /
befinder hun icke saadant
hos sig / da er det bedre hun
lader andre vere vbesua-
rede.

Den anden Lærdom.

Mand eller dreng skal
først vel vdsørge alle
omstændendis vilkaar /
huorledis det haffuer sig
med den hād begere til ecte
om hun er lad / ørkels / en
vindusogel / løsactig. Item
om hun er tuctig / tro / san-
dru / en god husholderke.
Thi ith vel optuctigt
Barn / lader sig regere aff
sin mand. Men er hun ilde
optuctid hiemme / da er hun

siden ond at temme. Lige
maade ligger mact paa at
en Jomfru / Quinde eller
pige flitelige vdsørget den
personis vilckor som bege-
rer hende til Ecce / om hand
er huigelhiernit / vild / w-
mild / knuburen / om hand
er en doblere / drancPere/
huggebasse / lad etc. Spør
mand icke saadant vd først
da bliffuer det siden ith
wroligt Ecce / oc ingen
fred huerken i Stuen eller i
Kammersit.

Den tredie Verdom.

Om Manden vil Christe
lige regere sin Hustru /
oc holde hende til lydæ-
tighed / da skal hand i be-

gyndelsen holde hende til
husholdning/ icke lade hēde
være aldelis ledig / at gaa
ar strabadze i alle gader/
eller staa idelig i døren oc
vinduerne / och holde lang
fadersnack. Men hun skal
venne sig til Quinde arbey-
de och husholdning / oc hi-
elpe til næring / det beste
hun kand.

Den iiij. Lerdom.

Endog Manden er aff
Naturen visere oc for-
standigere end Quinden/
dog skal Manden vnderti-
den icke forsinna sin hustru-
es Raad / som mange selff
klage gøre men den ene skal
søge hielp oc trøst vdaff

den anden. Pilatus gaff nu
gerne hundrede verden der
til / ath hand hassde lydt
sin Hustrues raad / som
raadde hannem / at hand
skulde inted benare sig met
den wskyldige Christo.
Item den ene skal forma-
ne oc bede den anden / at
hand gør penitentz / naar
hand begynder at bruge
nogen wredelig handel /
paa det at de skulle icke
samle Guds vrede paa sig /
men met slagen och dragen
kand mand lidet gaat vd-
rette met huer andre.

Den Tredie Regel.

Anden skal aff hiertic
Nælske sin hustru / Quin-

den skal igen beuise sig ven-
lig mod Manden.

Verdomme aff denne Re-
gel. Den første.

Hvorfaar Manden skal
elste sin Hustru/ som er
faar fem aarsager.

Først/ faar Guds skab-
ning oc Ordens skyld/ thi
hand skabte den første quin-
de Quam / icke aff Jorden/
men aff Adam / oc icke aff
hans Hoffuit eller Sødde/
men tog it Kessben aff
hans side / vnder Hiertit/
oc bygde hende der aff / paa
det Manden skulde elste
hende som sig selffuer.

Til det andet. Skal
hand elste hende for Guds

behageligheds skyld. Thi
hannem er det saare beha-
geligt / at de haffue huer
andre Per. Manden skal hol-
de sin Hustru for den skøn-
niste / klæagiste oc dydelig-
ste Quinde som kand vere
paa Jorden. Quinden skal
ilige maade tencke det sam-
me om hendis Mand / her
vdi skal Mand och Quinde
haffue Ecteskabs øyen oc
icke skalcke øyen.

Til det tredie. For den
skøne fruct hun giffuer aff
sig. Thi haffuer en Husfa-
der it Træ kert i sin Gaard /
for fructen skyld / huor me-
git mere skal hand elske sin
Hustru for hendis fructis
skyld / som er skøne Børn

Sønne
den ed
kand r
Der fa
icke v
formaa
er icke
hun sk
Eble en
ter / dog
uel vere
den ha
phus / S
thureu
fente hu
hannem
til at
ren.
loffte
hannem
met sac

Sønner oc Døtter / som er
den edeligste fruct / der
kand være paa Jorden?
Der faare skal Manden
icke være wtolmodig oc
forsmaa sin Hustru / om hun
er icke end saa from / som
hun skulde vare. It
Eble enddog det er knor-
tet / dog kand det allige-
uel vere gaat. Wilæse a. h
den høylerde Phylosø-
phus / Socrates / haffde en
knururen Quinde / Endag
sente hun saa lenge paa
hannem / at hand nøddis
til at sette sig vden dør-
ren. Saa gief hun paa
lofftit och slo vand paa
hannem / da sagde hand
met sactmodelige ord / Jeg

tenckte vel at effter Tor=
den skulde komme en stor
øsende regen.

Den tid en anden Phy=
losophus straffede han=
nem / ath hand skød icke
saadan en ond Quinde
vdaff dørren / da sagde
hand / Min træactige
Quinde føder mig deylige
Børn / derfaare lider ieg
hende gerne.

Til det fierde skal Man=
den elste sin Zustru / for
hun er en metarffuing til
Gimmerigs Rige. Derfaare
som Petrus siger / skulle
Mendene bo hos deris
Zustruer met fornufft / som
hos ich skøbeligt kar.
Mand skal langt varligere

bæreith G
de/ellers b
ge sender.
fordrage si
det meste
tencke at
skøbelige
ene skal for
dens byrde
me sig ved
vnder tiden
i Ecteskab
git bare o
andre.

Den an
Hustruen
igen icke
dis Mand
storme oc
nem/och i

bære ith Glass end en Kan-
de/ellers brydis det snarli-
ge sønder. Manden skal
fordrage sin Hustruis brøst/
det meste hand Kand / och
tencke at wi ere alle arme
skrøbelige Mennisker/ den
ene skal fordi bære den an-
dens byrde/huo som vil ver-
me sig ved Jlden/den skal
vnder tiden lide røgen met/
i Ecteskab skal mand me-
git bære offuer met huer
andre.

Den anden Lerdom.

Hustruen skal tuert om
eigen icke vanbruge hen-
dis Mands fromhed / icke
storme oc bruse mod han-
nem/och icke sidde hannem

op i Tæsen som Senop / icke
sende oc bande / oc bide at
hannom / icke gøre hannem
til vermod huad hun kand
icke bespaatte eller fortale
hannom / icke bole met an-
dre / Men hun skal være
hendis Mand vnderdanig
oc lydactig / effterdi hand
er hendis Herre oc regente-
re / oc sticke sig effter hans
sind / i ord oc gerninger /
om det er icke emod Guds
bud / Summa. Hun skal
elske / frycte och ære hendis
Mand. Er manden no-
git knuburen / da skal Hu-
struen met hendis fromhed /
sactmodighed oc god ex-
empel / locke hannom til
bedring. Thien ond Hustru

kand gæ
och tuert
at Læte
ke huer
sandrechte
frygte G
hans ord
effter pa
offt egnat
me oc blo
dette gøre
hoff endr
Gud hoff
forøgis /
directelige
len hoff
forminst
Den
Mande
sin 3

kan gøre en ond mand/
och tuert om igen. Paa det
at Ecte folck kunde so el-
ste huer andre oc leffue
sandrectelige/da skulle de
frøcte Gud / idelige høre
hans ord / oc rette sig der
effter paakalde hannem/
offt eanamme Christi lege-
me oc blod. Der som de
dette gøre / och leffue der
hoff endrectelige / da bør
Gud hoff dem oc næringen
forøgis / leffue de wsam-
directelige/ da bør Dieffue-
len hoff dem oc næringen
forministis.

Den fierde Regel.

Manden skal forsørge
sin hustru met mad /

dricke / klæder och anden le-
gemelig nødtørtighed / och
Quinden skal lade sig nøye
med det Manden kand for-
sørge hende.

Verdome aff denne Re-
gel. Den første Lær-
dom.

For tuende aarsagers
Skyld er Manden plictig
til at forsørge sin Hustru.
Den første aarsage kommer
aff naturen. Thi Quinden
er kommit aff Manden i
begyndelsen som aff roden
Gene. 3. Derfaar / lige som ro-
den aff naturen føder / op-
holder oc vederqueger træt
Saa skal ocsaa Quinden
haffue hendis næring aff

Manden. Den anden aarsage kommer aff skabelsen/
Thi Quinden er skabt Manden til en hielp/at hun skal
tiene hannem I. Corinth. II.
Der faare lige som en Herre er skildig til at forsørge
sine tienere / saa er ocsaa Manden plictig til at forsørge
sin Hustru. Dog er Hustru skyldig til aff Gudz
befalning at hielp hendis Mand i saadan forsring/
oc icke vnyttelige fortære eller forkomme huad i husit
er. Den tredie aarsage at manden skal forsørge sin
Hustru saa megit som hannem mueligt er / kommer
aff Gudz befalning. Gud lagde Adam paa/at hand

skulde atspørre sit Brød i
sit ansietis Sued / och der
met føde sig / sin Hustru och
Børn etc. Derfaare skal
huer Ecte Mand forsørge
sin Hustru met Mad dri-
cke oc klæder / effter sit embe-
de oc formue huer i sit Kald.
Dog saa at der er maade
met holdt hende icke ander-
lunde / oc heng icke mere
paa hendis hals / end du for-
maar / huo det gør / den skal
vocte sig / for en anden Hu-
stru som Kaldis armod / den
føder paa det siste Døttre
aff sig / som Kaldis
haandhed oc
spaat.

Den

Den anden Verdom.

D Vinden skal lade sig nø-
ye met hendis Mand s er
lige forspring/ icke sende oc
bande om hun faar icke kræf-
te retter/ icke gøre hendis
fattige Mand vro/ dag oc
nat/ at ville vere der rigiste
oc yperste/ lig i Klæder och
smøcke. En from Quinde er
noct smykket/ naar hun beha-
ger hendis Mand vel/ men
met offuerflødige Klæder oc
prydelse/ giffuer hun selff
hendis hoffmodighed oc løf-
actighed tilkiende/ oc locker
andre der met til at Synde/
Some Quinders hofferdig-
hed kand mād neppelig fyl-
de met Klæder oc smøcke ecc.

Saadan offuermaade be-
kæstning kand icke vel ske
uden mange andris besue-
ring och skade. Derfaare
naar du seer en Quinde/som
er tilbøylig til offuerflødig
smøcke/dag gør korss for dig.
Johannes Anglicus be-
scriffuer en Historie / at en
Borgere vaar plagit met
en stalt egensindig hustru/
som icke vilde lade sig nøye
met den deel hand formaas-
te at giffue hende. Den ar-
me Mand vilde icke fortør-
ne hende / men forlod sit
haand verck oc tog sig store
handel saar / i hvilken hand
søgte sin fordel met Ager/
forkøb oc andre onde finan-
tzer/

tzer/oc
nem/pa
døsiug
dre bad
sit Test
hand f
Testam
Dieffuel
onde aat
dennem
mit leffn
hustru
spurde
at/hvor
hende.
stalt bre
vedis 2
Thi teg
nøye dig
cke. J

ger/oc Dieffuelē hialp han
nem/paa det fiste bleff hād
dødsing/oc Hustruen oc an
dre bad at hand vilde gøre
sit Testament. Da sagde
hand Først giffuer ieg til
Testament mit liff oc siæl i
Dieffuelens oc alle andre
onde aandens hender. Thi
dennem haffuer ieg tient i
mit leffnit/ och der er min
Hustru aarsag til. Saa
spurde Hustruen hannem
at/ huor det skulde gaa met
hende. Hand suarede/ Du
skalt brende met mig i Helff
uedis Aagrund ewindelig.
Thi ieg kunde aldrig for
nøye dig met Klæder oc smy
cke. Jeg maatte derfaare
B v forla=

forlade mit etlige hand=
uerck oc tiene Dieffuelen/
for Godz och penninge
skyld / at ieg kunde henge
noek paa dig / derfaar haff=
uer huercken du eller ieg nu
met Gud at skaffe / dette er
io en skreckelig historie.

Den femte Regel.

Nar Gud haffuer giffuit
Eccesolt Børn / da skul=
le de saa megit som dem
mueligt er / Christelige oc
erlige optucte dem / Gud til
loff oc deris neste til gaffn /
oc Børnene skulle ocsaa
vere forelderne lydige oc
ære dem. Disligeste skulle de
oc holde deris Tiunde til
Gudfryctighed oc tugt.

Och Tiundene skulle vere
Hosbonden oc hustruen tro-
tienstactige oc lydige.

Den første Lerdøm.

Forst skulle Foralderne
Tholde deris børn til al
gudfryctighed / och lade de
lære Børne lærdom/baade i
Kircken oc hjemme och høre
dem ossuer huad de haffue
lært aff Predicken/ Der nest
skulle de straffe oc reffe de
met ord oc riss/ naar behoff
gøris/ icke aff had oc hastig-
hed eller Tyrannisk / men
aff faderlig kerlighed. Saa
siger Salomon Prouerb:
23. Lad icke aff at tugte
dit Barn. Thi gissuer
du hannem aff riss / da

dør hand icke der aff. Item
tugte dit Barn i men der er
hob paa ferde. Til det tre-
die / skulle de holde deris
Børn enten til Scholen / de
som ere der til bequemde / el-
ler til it erligt haanduerck.

Den anden Lerdøm.

Børnene skulle igen ære
forælderne met tænk-
ord oc gerninger. Derneft
frycte dem at de icke fortør-
ne dem. Siden være dem
lydactige / dog icke mod
Guds ord. Item hielp oc
styrcke dem naar de ere gam-
le / træbelige oc fatige. Det-
te skulle de beuise deris for-
ældre / Først / faar de haaffue
aff dem nest Gud / dette na-

turlige leffnit. Derneft faar
de hielpe Børnene til daab-
sens Sacramente / at de
bliffue Christne. Til det
tredie / faar de føde dem op
met stor omhu / arbeyd oc
bekaaftning / Til det fierde /
faar de optugte Børnene /
oc lære dem / eller lade dem
lære gode seder och dygder
etc. Derfaar er det sanden
mand pleyer at fige. Gode
forældre och Tuctemestere
kand mand aldrig fuld-
tacke. Formaledidet vere
fordi det barn som bedrøff-
ue fine forældre.

Den tredie Lerdom.

Tjundene ſkulle vere Hof-
bonden och Huſtruen ly-

dige/vnderdanige/ære dem
oc tiene trolige. Saa siger
Paulus. Ephe: 6. I Suen-
ne vare eders legomlige
Herrer lydige/ oc tiener icke
aleniste for dynene/ men
met Guds fryct. O Herre
Gud huilckit klagemaal/er
i al Verden i dag / offuer
tienist Tiunde / at de ere
knuburne/wlydige/lade oc
arbeyde vtrolige gøre mere
skade end gaffu/saa mand
skulde heller haffue en la-
der tiuff i sic huff/ end en
lader Suend. Thi hand
stiel huer time om dagen/
hand lober hastelige til
bords och gaar senlige til
arbeide ic Saadane Tiunde
vil Gud visselige straffe.

Den fierde Lerdom.

Husbonde oc Hustru skul-
le holde deris tieniste
Tiunde til Gud frøctighed/
tuct oc arbeyde / oc icke for-
holde eller formindste de-
ris fortiente løn / icke hand-
le Tyranniske mod dem/
men giffue dem deris time-
lige spijning / ocholde dem
til arbeyde / etc.

Den siette Regel.

Nar Gud legger Ecte-
sølf korss oc modgang
paa / da skulle de bære det
tolmodige / oc trøste sig met
Guds ord.

Lerdo-

**Verdomme aff denne
Regel. Den første
lerdom.**

Ige som alle andre Or-
den oc Stater i Verden
haffue deris kors/ saa haff-
uer oc Ecteskabs Orden sit
kors/ oc lider megit ont aff
Dieffuelen oc onde Men-
niske/ saa at der er møde oc
arbeyde/ kummer oc iammer
i Ecteskabs Stat/ at mand
fanger oc offte andet at
skotte end lee/ dandze oc
springe/ oc sidde oc legge
paa hiindit met huer an-
dre / kysse och klappe huer
andre/ Saadant kors/ skic-
ker Gud Ectefolck til/ en-
ten for deris Synders skyld/

som det skede met David oc
Manasse / eller at prøffue
deris tro / som det skede met
Job och Tobia / eller ocsaa
for Guds æris skyld / som det
skede met Lazaro Betha-
niensi. Men naar Ectesolck
ere Gudfryctige / da er de-
ris korss det rette hellige
korss / i huilket de skulle ven-
te trøst oc hielp aff Gud /
som legger dem saadant
paa / dem til gode.

Den anden Lerdom.

SVad trøst skulle Ectes-
olck haffue vdi korssit /
Først skulle de trøste sig der
met at korss och modgang
kommer icke til dem aff
slumpe lycke / men aff Guds

villie oc raad. Christus
figer. Moc 10. Der salder
icke en Sporig paa Jorden
vden eders Jaders villie.
Item alle eders haar paa
eders hoffsuit ere talderc. Til
det andet skulle de vide at
Gud straffer dē icke aff vre-
de men at hand vil met kors
sit komme dem til at bedre
deris lessnit / hand tucter
dē / at de skulle icke fordøm-
mis met den wogudelige Ver-
den. Til det tredie skulle de
mercke at de ere icke allen-
ste kors sit vndergiffne / men
ocsaa alle Guds vduolde /
Propheten oc Apostler. Ja
Christus maatte selff bere
kors sit. Der saare skulle Ec-
tesolck icke helder tœcke den
kors sit at vere selsomt. Den

fierd
stab
ligt o
ge. D
ner h
Angi
oc trø
Jeg e
gang
Scrip
Christ
icke io
kors sit
aff Gu
gaffne
haffne
stabs
dre o
Orden
fred /
effter

fierde trøst. Korssit i Ectes-
skab er timeligt oc forgenge-
ligt och varer icke euindeli-
ge. Den femte trøst/Gud er
ner hoss Ectefolck/som ere i
Angist oc nød/oc vil hielpe
oc trøste de som Gud siger.
Jeg er met dig i din mod-
gang/Saadant trøst holder
Scrifften Ectefolck oc alle
Christne faare. At de skulle
icke io vere wtolmodige i
korssit. Men vide det skeer
aff Guds gode villie dem til
gaffns. Den ewige Gud som
hassuer selff stictit Ecte-
skabs Orden/gissue alle brø-
dre oc Søstre som er i denne
Orden / endrectighed oc
fred/ at de kunde sticke sig
effter disse forscressne regle/

oc bliffue naadelige her bes
narede for huss Dieffle/ oc
siden anammit aff Gud/
til det ewige liff och salig=
hed.

Denne Ecteskabs Or=
den bør alle Christne at holde
vdi stor ære oc verdighed / mod
alle Spaattemuler och
Ecteskabs Fors=
actere.

Erst fordi Gud haff
uer selff ordinerit/
Stictit och velsig=
nit Ecteskab/ oc sam=
ler sig der aff en ewig Kircke.
Huad Gud Sticter/der er
io Mennisk'en nytteligt oc
ganffligt. Thi Gud saa alt
hand hagde skabt/och see

der vaar altfammen gaat.
Hand vil at der skal være
skilsmøſſe imellem de for-
ſtandige Creatur oc rſor-
nuſſtige Diur / och vil at
Menniskens ſlect ſkal alle-
niſte forøgis i Ectekab /
vdi huilcket der ſkal ekon
vere tuende Perſoner til
ſammen / ſom er Mand och
Quinde / oc icke flere.

Til det andet ſkal mand
holde megit aſſ denne Or-
den. Fordi Gud haſſuer
ordenerit tuende andre
Stater / Ectekab til gode /
ſo er forſt Kircke regemente /
vdi huilcken Huſbonde och
Huſtru met deris Børn oc
Tiunde ſkulle læris oc vn-
deruiſis til det ewige liſſ.

Der nest Verdslig Vffrig-
heds regemente som skal
met vduortis mact beskytte
oc besterme Ectesolck met
deris Christelig husholding
at de maa nyde fred for
Tyranner/Tyffue/Morde-
re och skalcke.

Til det tredie skal mand
megit holde aff denne Stat/
fordi Gud haaffuer giort en
Muur omkring den / i sine
hellige x. Budord / so er i det
fierdesiette och tiende Bud.

Til det fierde. Fordi
Guds Son Jesus Christus
vilde selff fœdis i den helli-
ge Ecteskab. Thi Maria oc
Josep vaare tho rette tro-
loffuede folck. Matth: 1.
Huo vilde icke gerne vere

vdi den Orden som Chri-
stus er fød vdi?

Til det femte. Fordi Je-
sus Christus vaar selff til
Brulups / och gjorde der sit
første Jertegen och gaff
Brud oc Brudgom en erlig
skenck / i det han vende Våd
om til Vin. Ioan: 2.

Til det siette / Fordi vor
legemlig Ecteskab er it Bil-
lede / som betyder den aande-
lig oc euige Ecteskab / som
er stictet imellem Jesum
Christum och den hellige
Christelige Kircke hās Brud
Ephe: 5. At naare ecte Per-
soner tilhobe giffuis / eller
see huer andre / da skulle de
komme ihu den euige til-
hobesøyselse / som Christus

haffuer tilhobe føyet sig
met sin hellige Kircke. Ath
lige som en Brudgom el
sker sin Brud / saa elste
Christus tusinde gange
mere sin menighed och gaff
sig selff forhende.

Item lige som en Brud
gom antuorder sin Brud
Nøgle til de Guds gaffuer
som er i Huse / at hun skal
viselige vddele det er som be
hoff gøris. Saa haffuer oc
Christus antuordet sin
Brud / den hellige Kircke
Nøgle / til at vddele alle de
Himmelske liggende fæ / som
Christus haffuer forhuerff
uit oss aff sin Himmelske
Fader / oc at oplade Him
melen for alle angerfulde

Syndere/ som begere naa-
de / och tillucke Himmelen
for alle haarnackede oc for-
herdede Menniske/ som icke
vil gøre poenitentz. Item
lige som en Brudgom er
skyldig til at forsuare och
føde sin Hustru/ saa forsua-
rer oc føder Jesus Christus
oc saa sin hellige Kircke.

Item lige som Ectesolck
haffuer glæde oc sorrig/ ly-
cke oc vlycke tilfellis met
huer andre/ saa tager oc saa
Christus den hellige Kir-
ckis / sin Bruds sorrig oc
modgang til Hierte / oc er
omhyggelig for hende.

Item lige som Ecteskabs
tro binder tuende Personer
tillsammen i Ecteskab oc

horeri atskiller dem. Saa
binder vor saligheds Tro
Menniske til sin aandelg
Brudgom Jesum Christum.
Och vantro (som kaldis i
Scrifften aandelig horer)
affskiller i Menniske fra Je-
sum Christum. Och lige som
en from Mand naar hans
Hustru haffuer aff Lød oc
blods skæbelighed forset
sig / oc bræt hendis Ktes-
skabs tro / hand tager hende
til naade igen naar hun fal-
der hænē til fode oc begerer
naade oc venskaff. Saa ta-
ger oc saa vor kære Brudgō
Jesum Christus sin Brud / dē
hellige Kircke til naade i-
gen / naar hun gør Pœni-
tentz / oc begerer naade.

See
dre vic
huer
den hel
vdi sto
hed.

En B
b

Och
melste
leffint / S
godz oc a
haffuer d
no mig /
annamm
o kære
ordinere

See for saadanne/oc andre vichtige sager skyld/bør huer Menniske at holde den hellige Ecteskab Stat vdi stor ære/oc verdighed.

En Bøn som Ectesolck
bør daglige at
bede.

O HERRE Gud Him-
melste Fader/ du est mit
leffnit/ Siel oc legom/ mit
godz oc alt det ieg eyer/det
haffuer du altsammen giff-
uit mig/aff dig haffuer ieg
annammit det. Derfaare
o kære HERRE Gud regere oc
ordinere du altingist i mit
C ij huss/

huss / i min handel oc leff-
nit / effter din faderlig vilie /
dig til loff och huer mand
til gaffns. Thi paa dig set-
ter ieg al min lid / du forla-
der mig icke / vnder dig oc
din bestermelse / beffaler ieg
min Hustru (eller Mand)
Børn oc alle mine Tiunde /
beuare oss fra Synd / skam /
vaade ild oc alt ont. Send
oss dine hellige Engle / och
giff oss den hellig aand /
som kand lede och regere oss
paa den rette vey / At vi
intet tale / gøre eller tencfe /
mod dine hellige Bud oc
vilie / men der effter skicke
vort leffnit / och ære dig
baade her vdi Verden / oc
siden til euig tid / ved din

Kære Søn vor Hære Jes-
sum Christum/Amen.

Der suarer Gud saa til/
Sandelige sandelige/ siger
ieg eder/ at huad i bede Fa-
deren om i mit Naamn / det
skal hand giffue eder /
Joan : 16.

En anden Bøn.

O Min Himmelske Fader
forbarme dig offuer mig
arme Synder/ och ver mig
nu oc altid naadig oc barm-
hiertig for din Kære Sønns
Jesu Christi skyld/ oc for-
lad mig alle mine Synder/
som ieg haffuer talit/tenckt
och giort i alle mine dage oc
giffue mig al min skyld oc
brøde til/ O min Kære Herre

Jesu Christe/bed nu oc al-
tid for mig til min Himmel-
ste Fader/verdis til at giff-
ne mig en sand tro oc stad-
feste den vdi mig / at Jeg
kand bliffue varactig der i/
til min siste Aande dret/
giff mig oc it sant hob oc
lad mig icke falde vdi mis-
hob. Giff mig en god tolmo-
dighed i al min modgang
oc en Christen Kerlighed til
dig / min Gud oc skabere/
oc til min Neste. Lad mig
see dit bilde ansiet oc din
herlighed til euig tid / at ieg
kand euige oc altid loffue
oc prisse dit Hellige Naffn.
Giff mig en ræt sand an-
ger oc ruelse/at Jeg rette-
lige kand fortryde mine

Synd
onde t
te/oc
din hel
igen/
oc reg
fra Sy
ster/oc
stade
Siel.
flitzellig
re dit
ieg ma
ue oc st
oc met
me sam
allomt
der. V
for na
oc en
denne

Synder/ oc vddrissue alle
onde tancfer/ aff mit Hjer-
te/ oc verdis til at sende
din Hellig aand i mit Hierte
igen / som mig kand raade
oc regere oc beuare mig
fra Synd oc skam oc la-
ster/ oc fra alt det mig kand
skade baade til Liff oc
Siel. Vnde mig ocsaa
flittelige at høre oc beua-
re dit Hellige ord / oc at
jeg maatte rettelige leff-
ue oc skicke mig der effter/
oc met min Tro annam-
me samme ord. O min
alsomkærste Gud oc Fa-
der. Vnd mig en mild Hel-
sot naar tiden er kommen
oc en Salig affgang aff
denne Verden/ oc lad dine

Hellige Engle følge min
Siæl/hen til det euige Liff/
Beuar mig fra Bradød och
Blods vdstyrtelse/och fra
alt det mig känd skade baa-
de til Liff och Siæl. Vnd
mig at faa til min siste spis-
ning din kære Søns Jesu
Christi Legom och blod/
met en ræt tro naar Jeg
skal bort aff denne Verden/
husuale mit fattige sorrig-
fulde Hierte nu och altid.
Vnd mig oc saa met alle
Helligen en salig opstandel-
se/ paa den yderste domme
dag/ och haiff mig altid vdi
din beskytning oc besker-
melse. Och haiff du Tusinde
gange tæck til euig tid/ at
du haiffuer naadelige be-

skyttet och bestørmiet mig/
Siden ieg kom aff min Mo-
ders Liff/och at du lost mig
blissue it forstandigt Men-
niske / oc haffuer giffuit
mig saa lang Liffs frest her
vdi Verden / oc faret saa
saare vel met mig / met
Godz och Penninge / Lust
oc Jord/ Mad oc Drickē/
Oc met alt det ieg haffuer
hafft behoff til dette arme
Legomme. Verdis til kære
Fader at velsigne min bie-
ring / foruden al Synd oc
min Nests skade / mig oc
dine Fattige til nøtte och
gaffn oc dig til ære. Och
haff du hundrede tusinde
gange tack/for alt det gode
aandeligt oc legomligt

som du haffuer forlent mig
met her i Verden / oc for al
den modgang du haffuer
hiulpet mig igennem met /
Hielp mig end nu aff mod-
gang oc nød / denne lille
stund / du wilt vnde mig at
vere i denne Verden / oc be-
uar mig met Liff oc Siæl /
til det euige liff / Amen.

Paa det Ectefolck och al-
le Christne kunde altid hilff-
ue i Guds naade / da bør dem dag-
lige at skicke sig i deris bekendelse
oc bøn faar Guds Ansigt
som her effter
følger.

 Enlige barmhiertige
Gud / Jeg arme Men-
niske bekender faar
dit Ansigt / Først at

den oprindelig Synd er vdi
mig / saa at min ganske Na-
tur er ynckelig fordersffuit /
min forstand til at kende
dig / er formørct. Min vilie
kommer icke offuer ens met
din vilie / mit hierte er oc saa
vederuordigt mod dig oc
din hellige lou.

Jeg bekender at ieg (dis-
uer) tencfer taler oc gør al-
tid megit mod dine Bud oc
min egen Samuittighed.

Jeg befinder idelige vdi
mig ond optendelse til w-
kysthed / hoffmodighed / ge-
righed / had oc affuend / oc
tit hassuer aff Dieffuelens
bedregeri oc mit Røds skrø-
belighed fuldkommit saa-
danne onde huseud met ger-

ninger / och tit haffuer ieg
loffuit rætning oc bedring /
och haffuer icke dog kunde
holdit det / som ieg gerne vil
de. Jeg haffuer øffuit mig i
Synd oc ondskab alle mine
dage / oc kand icke end nu
være saa from som ieg gerne
vilde. Saa ieg maa bekende
(vden høckleri) at ieg er en
aff de største Syndere i
Verden / oc vaar icke verd at
kaldis dit Barn.

For saadanne mine store
oc mange Synders skyld
(om retten skulde haffue
sin gang) da haffuer ieg
forhuerffuit din store vrede
met alle de trusel oc for-
maledidelser / som staar i
Scrifften / Der nest Synd

sens sold / som er døden / saa
at den enige Døds sørrig tit
quæler mit fattige Hierte.

Jeg veed ocsaa / at
Dieffuelen skulde (met ret-
te) være min enige Bødel /
huilcken som hassuer bedra-
git den ganske verden /
hand hassuer ocsaa i man-
ge maade skuffet mig tu-
sinde gange. O Jeg ar-
me Menniske. Jeg be-
kender ocsaa at ieg hass-
uer fortient den enige Helff-
uedis ild / met alle de at-
skillie plager / som ere i
Helffuede.

Jeg veed ocsaa at min
fordømmelse er vdaff mig
selff / ved huilcken intet ont
i al Verden kand ligmis /

baade for den gloende helff
uedis Sø skyld oc for den
euige affstillelse fra dig / fra
alle Engle oc den gandske
Himmelske skare.

O Herre giff mig naade til
at ieg kunde domme mig
selff/paa det ieg skulde for-
dommis aff dig/oc at ieg
kunde klage paa mig selff/
paa det du skulde icke klage
paa mig/paa dommedag/
oc at ieg maatte straffe mig
selff/ paa det at du skulde
icke da straffe mig.

Saa er ieg nu hiertelige
bedrøffuit baade for mine
Synders skyld oc Sindsens
straffs skyld. I denne min
store Sorrig oc Hiertens
banghed / rober ieg til dig

om hielp oc trøst/min al-
somkæriste Gud oc siger.

Venaade mig o Hærrer
Gud/for din store barmhi-
ertighed/aff slet al min v-
rætuished. Jeg kendis min
Sind hun er mig led ic Bed
denne Psalme til enden.

O Hærrer straffe mig icke
vdi din vrede ver mig naa-
dig for ieg er skøbelig/min
siel er forferdit / O Hærrer
huor lenge vilt du forhale
din hielp.

Vig icke nu langt fra mig/
Thi angst oc nød er mig
ner / oc her er ingen der
kand hielp vden din naa-
de alene. Mit Hiertis
Angst et stor/hielp mig
vdaff denne min nød

oc ansee min iamer oc ælen-
dighed/oc tag fra mig alle
mine Synder. Tenc icke
paa min vngdoms synd/
men tenc paa mig effter
din naade. Fryct oc be-
bren er kommit offuer mig/
oc forskreckelse hassuer
offuerfaldit mig.

Du vedst at ieg er inted
vden it skøbeligt kød/fal-
der tit oc offte i Synd/My-
lige forlodst du mig mine
misgierninger/ nu hassuer
ieg (disuer) atter igen syn-
det/ och venter mig visselig
den samme naade igen/ Thi
min siel forlader sig paa
dig. Derfaare beder ieg dig
nu ydmygelige/ at du vilt
trøste mit Hierte oc giffue

mig din hillig Åland / forlad
mig alle mine synder / och
tage mig fortabte Åaar til
naade igen / ved din Søn
Jesum Christum vor H^{er}re.

Her svarer Gud dig
oc siger saa.

N: Jeg haffuer seet din
sucken oc græden oc
hørt din bekendelse oc
bøn. Derfaare frycte dig
icke nu mere / men reyse dig
op oc ver frimodig oc glad.

Thi ieg er oc vil vere din
salig gørerer. Psal 35. Jeg er
den som vdsletter dine syn-
der / och vil icke komme dine
Misgerninger mere ihu.

Isa. 43. Saa sant som ieg
leffuer / da vil ieg icke no-
gen Synders død (icke hel-
der min Kære **7**: din død)
men at hand omuender sig
oc leffuer. Ezech. 33. End-
dog dine synder ere blod rø-
de / da skulle de nu bliffue
hvide som sne. Enddog du
haffuer offte tilforn forseeet
dig groffuelig imod mig/
dog vil Jeg icke nu vède min
naade fra dig / men ieg haff-
uer ved min Kære Søn / lad
dig sige / at dine Synder skul-
le forladis dig halffierdes-
sinds tiuffue gang siu gan-
ge. Det er tit oc offte. Thi
saadant it angerfuldt hjer-
te / som dit er / behager mig
best. Oc alle mine Engle

glæder sig offuer dig at du
gør saadan pœnitentz. Haff-
uer du syndet oc ilde giort/
da haffuer du en tro tals-
mand oc megler hoff mig/
som er min elskelig Søn Je-
sus Christus din saligørere/
Hand sidder nu hoff mig/
oc bedre for dig/ oc hannem
skalt du nyde gaat at nu oc
til euig tid/ Amen.

Jeg haffuer befalit dig/
du skulde kalde paa mig i
din angist oc nød/ saa vilde
ieg høre dig/ saa du skulde
prise mig/ dat haffuer ieg
nu allerede giort/ saa dig
bør at tacke mig.

Oc er det saa min Fi-
ende Satan/ vil end nu for-
skrecfe dig/ oc gøre dig tuil

raadig/ om min naade/ da
lad dig ekon nøye raet min
naade som ieg haffuer sagt
dig til/ oc ver til fredz. Thi
alle dine Haaer ere talde/
oc huad helder du leffuer el
ler døer/ da hører du mig til
oc ingen skal røcke dig aff
mine Hender. Thi du est for
medelst Troen indplantet i
min Søn Jesu Christo/ Er
hand met dig/ huo tør være
emod dig? Gør hand dig
retferdig/ huo tør fordøm
me dig? Rom. viij. Du
skalt vide det vdi Sand
hed/ at huercken Dieffuelen/
Singdom/ Døden eller no
gen tribulatz skal skille dig
fra den Kerlighed / som ieg
elster

elsker dig met / vdi min Søn
Jesu Christo:

Tæsigelse for denne
store Naade.

Jeg tæcker dig min alsom
Ærste Gud oc Himmel-
ste Fader at du hæffuer
obenbarit mig dig / och vd-
uold dig aff Menniskens
Siect en euig forsamling /
och hæffuer giffuit din Søn
Jesum Christum / til it offer
oc betaling for mig. Du
hæffuer ocsaa giffuit mig
det hellige Euangelium och
din Hellig Aand och forlat
mig alle mine Synder och
befriet mig fra Dieffuelen
oc den euige død / oc giff-

uer mig det euige Liff/ oc
der til met i dette leffuit
haffue du begraffuit mig
met mange store velger-
ninger/ du haffuer giffuit
mig Liff/ Søde/ Lærdom
oc fred / i den sted som ieg
haffuer leffuit vdi / oc for-
mildet den straff som ieg
haffuer vel fortient.

Jeg tacker dig oesaa
min **I E R R E** Jesu
Christe/ G V D S leffuen-
de Son / at du haffuer
tilføyet dig / min nature/
taald død for mig / oc igen-
løst mig / oc forlader mig
mine synder / oc giffuer
mig det euige liff/ oc est min
euige meglere/ oc talsmand
hoff

hoff din
vilt ge
til hielp
ger / kom
alle i son
Matthei.

Jeg ta
euige hell
acrig gere
giffuit off
at du tro
mig vdi mi
oc banghet
later / for
giffuer mig
mit gands
bede / oc
re oc hell
euige liff.

hoss din kære fader / oc
vilt gerne komme mig
til hielp som du selff si-
ger / kommer hid til mig
alle i som ere besuarede.
Matthæi. II.

Jeg tacker dig oc saa du
evige Hellig Aaand / liff-
actig gører / som bleff vd-
giffuit ossuer Apostlerne /
at du trøster oc opluuser
mig vdi mit Hiertis angist
oc banghed / oc du regerer /
lærer / formaner mig oc
giffuer mig gode raad vdi
mit gandske leffnit oc Em-
bede / oc der til met beva-
re oc helliggør mig til det
evige liff.

Dig

Dig Gud Fader / Søn
och Hellig Åand / du emiste
euige G V D / ske loff och
priss / aff mig dit arme
Creatur / nu och til
euig tid /
Amen.

Prentet vdi Libeck aff
Åssweri Krögers
Årffuinge.

Anno M. D. XCVI.

h. G. h. v. d. n.

37

In mod Ec testabz Di effle.

Jordanskitt aff Nicolao
Palladio Aar etc.
M. D. Lviij.

God fader/ San
And/du emise
D/ste loff och
mig dit arme
ur/nu och til
ig tid/
Amen.

Libeck af
Krogers
nge.
xcvi.
v. d. x.

Det Første For-
giftige Anslag met huil-
cket Ecteskabs Dieffuel paa
griber/ det hellige Trefoldigheds
raad/ aff huilcket Gud saa siget.

Det er icke gaat/at Men-
nisten er ale-
ne etc.

Først ville vi see hu-
orledis Ecteskabs Di-
effuel legger sig først
imod Mandene / oc
siden huorledis hand frister
Quinderne / Der til giffuer
Mosi text off aarsage/ som
vi ville tage off faar/ oc vi
ville inted tale om Quin-
derne/ før end vi komme til
Eux skabning:

Den tid Gud haffde skabt

Himmel oc Jord/ oc alle
Creatur/ oc paa den siette
dag/ effter den gantske hel-
lige Træfaldigheds raad/
formerit oc giort Mennis-
ken effter sit Billede / seer
Guddommelig Maieftet i
samme trende Personers raad
at det er icke gaat Mennis-
ken skal vere alene / Men
Concluderer oc beslutter at
hand vil gøre hannem en
Methielp / som kand vere
hoff hannam / Dette er
Ecteskabs fundament/ be-
gyndelse/ oc oprindelse/ Hu-
or aff wi kunde lettelige for-
staa huor megit høyre/ herli-
gere oc verdigere Mandens
oc Quindens til hobe bin-
delse

delse i Ecteskab bør at actes
end alle andre Creaturs sa-
menløb oc beblandelse.

Det beuise ocsaa forsa-
renhed/huorledis Gud haff-
uer indplantet vdi Men-
niskens Hierte saadan sit
forsæt oc raad/At de ocsaa
vden Guds ord/effter na-
turens tilbøyselse haffue
værit tho oc tho til sam-
men i Ecteskab / ocsaa haff-
de grouiste oc vlerdiste
Hedninger / oc haffue hadit
dē vskyldelige beblandelse/
oc huldit den vtilbørlige/
oc haffue haardelige straf-
sit det som mand kand nock
benise aff Hedningers Hy-
strier oc skick / Oc det er
det samme der staar til de

Hebra:
(honor
conjugiu
tum) at
verit hol
hed haff
dette be
Maester
gelighed
(Guds
fiende)
grumme
saaraad
huorlund
sig mod
nem til
gøre saa
oc gerner
diss imell
raad/oc
huorledis

Hebræ: i det 13. Capit.
(Honorabile inter omnes
coniugium, & cubile impollu-
tum) at Ecteskab haffuer
verit holdit i ære oc verdig-
hed hof alle folck / Paa
dette besynderlige / høyste
Maiesterz raad oc velbeha-
gelighed / seer Sathan
(Guds affsagt / oc forne-
fiende) met skellie sure oc
grumme øyen / oc gaar oc-
saa i raad met sic Selskab /
huorlunde hand kand sette
sig mod Gud / oc vere han-
nem til mode / oc til inted
gøre saadan Guds forset
oc gerning / hand betracter
diss imellem flitelige / Guds
raad / oc disse ord / betencer
huorledis hand kand ind-

øse i Menniskens hjerter oc
tancker / it ont raad oc gaat
tycke / mod Guds raad /
paa det huer skal vocte sig
for Ecteskab / oc holle det
verstyggeligt / oc giffue sig
hen til den vsticfelige be-
blandelse / mod sin egon na-
ture / her vdaß sylder disse
tancker / At naar nogen vil
giffte sig at hād da mere be-
tracter Dießuelens raad / oc
hustud / end Guds vilie / oc
beslutter endelige hōß sig /
At det er icke gaat at leßue
i Ecteskab / i huilcket der er
stor genuordighed / angist
mōßomelighed oc arbeyde /
Acter oc beslutter / at det er
inted andet / naar mand ta-
ger sig en Hustru / end isøre

sig wlyck salige hoser/ oc si-
ger som hedningen sagde/
& quod isti fortunatū putant,
vxorem nunquam duxi. Det
er en stor velfert/ oc icke den
minste lycke/ at hassue al-
drig haast nogen Quinde til
hustru. Aff saadan Ecte-
skabs Dieffls huskud oc ra-
ad er voren oc vdkommen/
skendelige oc skadelige ord-
sproc mod Ecteskab/ som
efftersølger.

En Ecte Quinde er intet
andet i huset end lige som
it tycke/ sort/ stormueyer er
paa himmelen.

Item/ der er ingen quinde
from/ icke end en aff de be-
ste. Item / Huo som vil
hassue sin giende til

Bords/ oc i seng met sig/
huo som vil legge sig oc
staa op igen met kiff oc tret
te/den känd tage sig en huf
tru. Saa læse wi oc saa/hu
orledis den Ecteskabs Di
essuel haffuer foruildet oc
regeret mange/oc saa aff de
viseste Hedningers tancker/
oc ledde dem mod Gud oc
naturen/ Oc derfaar/ gaff
Bias en aff de sin Vise/en
anden som vilde annamme
en Hustru / saadant gens
suar/Tager du dig en skøn
Hustru/ da beholder du icke
den allene Men taget du
en grum/da haffuer du al
tid en viss straff for syne/
Met dette gensuar ville
hand giffue at forstaa/ at

der er
Gud h
sig en
bedre at
Jder
Ectesk
tud/ su
nes/der
aff en
skalde t
Da suare
Person
met/ met
forhale
mel Ma
dant ste
gensuar
lis Ect
mand
ond tin
En 2

det er icke gaat (huilket
Gud holt for gaat) at tage
sig en Hustru / men at det er
bedre at bliffue alene.

I den samme mening oc
Ecteskabs Dieffuels hus-
tud / suarede oc saa Dioges-
nes / der hand bleff atspurt
aff en Person naar hand
skulde tage sig en Hustru /
Da suarede hand / En vng
Person skal icke haste der
met / men lenge tøffue oc
forhale det / Men en gam-
mel Mand skal giffue saa-
dant slet offuer / met dette
gensuar / forskød hand alde-
lis Ecteskab / oc vilde / at
mand skulde fly det som en
ond ting.

En Anden Hedning ved

Classen Pacuinus/ Der hand
 beklagede saar sin Labo
 Aris sin forrig/ at hand haff
 de it wlycksalighed træ i sit
 hus/ paa huilcket/ tre aff
 hauss Ecce hustruer haffde
 hengt sig/ da suarede hand
 harnem oc sagde. Ah kære
 Labo/ vnd mig oc saa en
 gren aff samie Træ/ som ieg
 känd haffue i mit hus. Tyf
 ten pleger at sige/ at den er
 lycksalig/ som bliffuer vel v
 daff met sine hustruer/ Aff
 saadanne oc andre hystori
 er/ see wi huorledis Dieffue
 len indplanter onde raad oc
 meninger/ mod Guds raad/
 saa at mange hedninger
 haffue hafft stor behagelig
 hed/ til wtuchtighed oc ho-

rer/saa
 to/oc an
 haff/ze
 low oc
 Ecce
 huor
 Ecce
 sine for
 mod G
 haffuer
 stat/ det
 fore/ Pa
 nicker/ p
 Under
 denne S
 Christen
 om häd
 denne O
 met de
 at/ fly
 verstryge

rer/ saa at L ycurgus / Pla-
to / oc andre høylerde Mænd
hoss Hedninger haffue met
low oc straff nød mange til
Ecteskab.

Huorledis nu i vor tid / dē
Ecteskabs Dieffuel / met
sine forderffuelige raad /
mod Guds raad oc stic /
haffuer nedtryckt denne
stat / det haffue wi nock for
faret i Pauerd Bisper / Ca-
nieker / Prester Muncke / oc
Lunder / huilcke som gjorde
denne Stat saa wren / at en
Christen skulde rnile paa /
om hād lande bliffue salig i
denne Orden eller ey / Huor
met de tuingde folck til
ath fly Ecteskab som en
verstyggelig ting for

Gud / oc alligenel leffuede
de i wrenhed oc Sodomitis-
ke synder / som alle Muncke
oc Munde Clostere klar lige
beuise etc. Ja i somme Mun-
cke Hierter / hassde Ecte-
skabs / at være en ond Stat.
Men ocsaa fornectede alt
Quinde køn / saa at de vilde
icke see Quinder / Men hul-
de dem saa whellige oc w-
uerdige at de feyde met
Limer effter dem / der som
de hassde staait eller gaait /
Som mand ocsaa lafer om
en Muncck der vilde icke la-
de sig see aff sin egen Mo-
der oc Søster / som hassde
Hiertelig forlengelse til at
vilde see oc tale met han-
nem / Saa wi nue forundre

off paa/at Dieffuelens raad
oc gerning hassuer fangit
fremgang mod Guds raad
oc vilie/ som lider/ at det er
icke gaat at Mennisten er
alene/wi ville gøre hannem
en met hielp/ som kand væ-
re hofshannem etc.

Oc huorlunde Ecteskabs
Dieffuel/hassuer sæt effter
dem som hassue begiffuit
sig i Ecteskab/ det forfarer
huer hof sig selff/huor w-
ren/ oc mof sommelig Sa-
than gører denne stat oc
saaer wkrud mellem Hof-
bonden oc Hustruen/at de
bliffue wtaalmodge/oc wi-
de icke huad de skulde tencke
om denne stat/ oc sigé i
hastig-

hastighed / Jeg troer trenē
haffuer fōrd mig denē quin-
de til. Gud giffue det ieg
vaar denne quit ieg skulde
aldrig giffte mig igē. Man-
ge vaare oc saa tilfrids (om
deris yndſken kunde hielpe)
at Zustruen vaare bleffuen
til en Vlff / oc løbe i skouen/
heller oc saa Gud haffde fat
om hōffuedet oc Manden
om fōderne / da vilde hand
icke lēnge dragis met Gud
om hende / men gerne slippe
oc vnde hende Himmelen.

Effterdi wi som ere Christ
ne vel kende oc vide / saadan
Ecteskabs Dieffuels tan-
cker / raad oc listighed / da er
det tilbørligt at wi røste oss
mod hans ondskab oc tage

offrare
oc listi
hand / se
re hietter
fra alt d
slent oc
Ecteskab
hentil G
velbehag
met vare
stat / om
end vnder
ond / oc de
Thi en
aleniste f
oyne paa
vare i E
git mere
icke (Di
forstinde
onde sty

off være for hans bedregeri
oc listighed huilcket best
kand ske/ naar wi vende vo-
re hjerter/ tænkter/ oc øyne/
fra alt det som Sathan vil
slæmt oc verstygget vdi
Ecteskab / oc aleniste see
hen til Guds enige raad oc
velbehagelighed / oc der
met være til freds i Ecte-
skab / om søler oc besinder
end vndertiden det off gør
ond/ oc det off icke behager.
Thi en Christen skal icke
aleniste fest sit Hjerter oc
øyne paa det onde der kand
være i Ecteskab/ Men me-
git mere paa det gode/ oc
icke (Dieffuelen til vilie)
forstinde det gode/ for det
onde skyld/ Men wi skulle

gøre som Bier / de der samle
det gode honnig aff Blom-
sterne / oc det onde forgiff-
telse lade de Ederkopp
beholde / Huad god oc nyt-
telig ting der er i Ecteskab /
for huess skyld / den skulde io
behage oss vel / det siger
Salo: Pro: 18. Huo som
faar en Hustru / hand faar
en Hustru / hand faar en
god ting / oc anammer aff
Hæren en velbehagelig-
hed / oc David siger i den
128 Psal. Din hustru skal
bliffue som it fructsomeligt
vintre / trint omkring dit
huff / din Børn som Olie
quiste omkring dit bord /
See saa bliffuer den mand
velfignet som frycter Hæ-

ren. Herren skal velsigne
dig aff Zion/ at du skalt see
Jerusalems lycke alle dine
dage/ Oc du skalt see dine
Børne Børn/ Oc i den næ-
ste Psalme tilforne / siger
hand saa / See / børn ere
Herrens gaffue/ oc lifssens
fruct er en skenc/ Lige som
pile i den sterckis haand saa
lyckis de vnge drenge/ Sa-
lig er den som haffuer sit
kaager fult aff saadanne/
de skulle icke bestemmis/
naar de tale met deris sien-
der i porten. Saadan god-
ting som er i Ecteskab/ skul-
le vi megit mere octe/ end
alt det onde Dieffuelen
kand komme aff sted i denne
Guds orden/ Der om taler

oc saa Jesus Syrach i det
26. Cap: oc siger. Veld den
som haffuer en dygdelig
Quinde / Thi hand leffuer
der aff / end en gang saa len
ge / En Hassraadig Quinde /
er hendis hosbonde en glæ
de / oc gør hanem it deyligt
roligt leffnit / En dygde
lig Quinde er en edel gaff
ue / oc hund bliffuer hannem
giffuen som frycter Gud /
huad heller hand er rig / hel
der fattig / da er det hannē
en trøst / oc glæder hannem
altid / Det samme siger oc
saa Salomonis predicke /
Det er bedre at vere tho til
samen end vere ene / falder
den ene / saa kand den an
den hielpe hannem op / Ve

den som er ene / falder hand /
da er der ingen som hielper
hannem op / huad er videre
at tale om det gode / som er
i Ekteskab / i det ville wi
strax her effter giffue til-
kende / naar wi tale om
Quindens Skabning.

Effterdi da / den gantske
Zellige trefoldighed be-
slutter / at det er icke gaat
Menniskene er ene / stulle
wi (som Christne) vel be-
hage samme raad / oc
der vdi stille vort Hierte
til frids / oc holde Ecte-
skab herlig oc god / oc be-
gynde den met glæde / oc
icke annamme huad Ec-
testabs Dieffuel indstiu-
der

der i Hiertit imod Ecteskab/
Men frimodelige sige Dieff
nelen til tratz / som det ord=
spraag lyder / at mand sta=
ar til igen op / oc til igen
giffter sig / det skal ingen
fortryde / Oc om der tilsal=
der end megit om i Ectes=
kan / da skulle wi met det
gode offueruinde det onde /
oc aleid see hen til Guds or=
dening / raad oc velbehage=
lighed / oc lade off nøye der
met / Naar mand det görer /
saa bliffuer der icke aleniste
lyst / glæde / oc kerlighed /
ibland Ectesfolck / vdi de
første fire vger / men oc saa i
framgang / oc saa lenge de
leffue met huer andre. Det=
te maa nu vere nock / om den

förste
den
legger
oc den
Nem
stat / h
oc sker
Nemmel
som ere
testab /
ander fo

Den a
dragelige
Ecteskabs
den ander
raad /
Jeg

første modstand / met huil-
cken Ecteskabs Dieffuel
legger sig imod Guds raad /
oc den gerning, oc vil drage
Menniken / fra Ecteskabs
stat / hen til wtuct / horeri /
oc skørleffnit / helder ocsaa
flemmelige at skille dem /
som ere samen komne i Ec-
teskab / Tu ville wi tage det
andet for oss.

Den anden listige oc be-
dragelige gensfridelse / som
Ecteskabs Dieffuel frider imod
den anden hellig Trefoldigheds
raad / i huileket Gud siger saa /
Jeg vil gøre hannen en
Medt hielp.

Enor

HVor faar/ Gud beslut-
ter / at hand vilde gøre
Adam en methielper / for-
klarer den efftersølgendis
text / i hvilcken Mose scriff-
uer / hvorledis Gud ledde
allehonde Dyr til Adam / at
hand skulde giffue huert
sit naffn / som hand vilde /
oc staar der hof / at iblant
alle Diur vaar der ingen /
som kunde være Adams li-
ge / Der faar lod Gud fal-
de en suar søffn paa Adam /
oc bygde en quinde aff
hans Ribben oc ledde hen-
de til hannem / hvilcken
hand anammede strax met
glæde / oc sagde Det er ben
aff mine ben / oc Kød aff
mit Kød / Der faar skal

mand
dine /
Mander
mand for
der och
oc de st
Kød /
neffue
hvorledis
lade fader
haffuer ha
plantede
vel forstat
saa Eua
til Gud ha
danen hiel
de til hann
naturlige
vi en nu i
drenge
bygning /

mand kalde hende Man-
dinne/ Thi hun er tagit aff
Manden/ der saar skal en
mand forlade Fader oc Mo-
der oc henge ved sin hustru/
oc de skulle begge være it
Kød / Effterdi Adam hör
nessue Fader oc Moder/ oc
huorledis børnene skulle for-
lade Fader oc Moder/ Da
haffuer hand aff den ind-
plantede Guds Kundskab
vel forstat/ (At strax hand
saa Eva) huor saar oc huor
til Gud haffde skabt saa-
dan en hielp / oc ledde hen-
de til hannem. Aff saadan
naturlige indplantelse / see
vi en nu i dag / huorledis
drenge Børn gaa om met
bygning / Suerd / Arbøst

ect. Oc Pige børn gaa om
met Ducker/ oc vnge børn.

Her vdaßf kunde vi for-
staa/ huad for en venlig oc
kerlig handel der haßf de
altid bleßfuit mellö Mand
oc Quinde/ de haßf de bleßf-
uit hoßf huer andre/ oc aff-
let Börn samen / tuctet
dem op i Guds fryet/ æret
oc priset Gud / oc samlet
hannem en euig Kircke etc.
Om vore förste forældre
haßf de bleßfuit / i den fuld-
kommelige stat / i huilck'en
Gud skabte dem/ effter sit
egit Billede / da haßf de
mand kunde seet / huilken
herlig oc Gnddomelig skick
Ectelskab er. Men met
huad bedregeri oc listighed

den Ectel-
deme synde
uer former
dette Guds
ning forsa-
i dag / ha-
Lur Börn
hobe föyelse
uelens / end
byggelse / D-
saa ord gi-
förfid det / d-
he aarlage
skalde effter
re en venlig
skab til at
ge / dog
forsaring
skabs Die
iblant it
ville effter

den Ecteskabs Dieffuel / i
denne syndige nature / haff-
uer formørket oc foruent
dette Guds raad oc ger-
ning forsare wi end nu
i dag / Huorledis Aldæ oc
Eux Børn bruge denne til
hobe føyelse mere til Dieff-
uelens / end Guds rigis op-
byggelse / Det ville wi met
saa ord gissue tilkende /
Først i det / den besynderlig-
ste aarsage til Ecteskab /
skulde / effter Guds orden ve-
re en venlig methielp / oc sel-
skab / til at forøge Guds ri-
ge / dog see wi aff daglig
forsaring / huorledis Ecte-
skabs Dieffuel menger sig
iblant it par folck / nat de
ville effter Guds indstickel.

se/ giffue sig i Ecteskab/ oc
driffuer deris tancfer der
hen/ at de skulle mere vdi be
gyndelse ansee oc betracte/
deris offuermaade wkyt=
heds lyst/ oc brynde/ end
Guds Riges forøgelse/ saa
at der skulde icke mäge giff=
ue sig i Ecteskab/ dresse den
onde begering oc lyst de icke
der til/ som den hellige Da=
uid siger i den 51. Psalme oc
giffuer til kende met huad
wiskelighed oc wrenhed/
Ecteskab begyndis oc en=
dis/ See (siger hand) aff syn=
dige sæd er ieg afflet/ oc min
Moder haffuer vndfangit
mig i Synd/ Oc det er aar=
sagen/ huor saar mange Ec=
tesolck haffue vel huer an=

dre hiert
delsen/ M
fuldcome
den første
den vdsu
effuelen si
saa at de b
er andre/ o
(kilde igen)
der ordsp
ger. Syn
en dag/ de
Gaaff huo
te dage ve
it Suin/ M
lessue vel
kand tag
Thi/ naar
til huer
tratis sa
de i Ectes

dre hiertelige kære i begyn-
delsen. Men naar de haßfue
fuldkomet deris lyst/ saa er
den første part aff kærliche-
den vdslyct/ oc da saaer Di-
essuelen sit wkrud iblant dē/
saa at de bliffue kede aff hu-
er andre/ oc vaare gerne at-
skilde igen. Oc der aff komer
det ordspraag at mand si-
ger. Huo som vil leßfue vel
en dag / den skal slacte en
Gaass/ huo som vil leßfue ot-
te dage vel/ den skal slacte
it Suin/ Men huo som vil
leßfue vel vdi fire wger den
kand tage sig en Gustru.
Thi/ naar de saa siden lede
til huer andre/ kiffuis oc
trætis sammen/ da bliffue
de i Ecteskab/ idel Dießfue-

lens Martirer / oc haffue it
hordere oc vere leffnit / end
alle Muncke kunde haffue /
Der haffuer Dieffuelen sin
lyst / naar hand kande saa
forstørre Guds ordning / oc
met languarendis weni-
ghed forhindre saadanne
Ectesolckis bøner / Sacra-
ment / Rið / gang oc al
Guds tienniste / oc der off-
uer bliffue Børnene ilde op-
tinctede / oc Guds rige der
met formindskis.

At vocte sig for saadā wra-
ad / oc Ecteskabs Dieffuels
argelist / er det beste raad /
at deraad / at de folck som
ville giffue sig i Ecteskab /
icke løbe skodeslos tilsamen
som wnelige Creatur gøre /

oc intet
wylshed
skulde see
ordinering
vil / at M
være ene /
da være en
haffue sin n
at Guds R
bliffue so
mand det
mand seer
mand vill
hielpi Ect
mand først
oc anamn
elpi Gud
le her eff
hiertelag
anamme
Gud / pa

oc intet acte end aleniste
wkystheds brynde/Men de
skulde see til Guds vilie oc
ordinering/ huor saar hand
vil/at Mennisten skal icke
være ene/Men huer skal ic-
cke være ene/Men huer skal
haffue sin methielp/som er/
at Guds Rige skal der met
bliffue formerit / Naar
mand det betencker / oc
mand seer da den person
mand ville haffue til met-
hielp i Ecteskab/saa skulde
mand først paa kalle Gud/
oc anamme saadan methi-
elp i Guds fryct/som wi vil-
le her effter see/ met huad
hiertelag oc mening/Adam
anammede sin Euam aff
Gud / paa det Ecteskabs

Ærlighed oc glæde / skal icke
vare / en eller tho vger mel-
lem Ectesolck Men at det
kand vare saa lenge som de
leffue met huer andre her i
Verden.

Den tredie Ectestabs
Dieffuels fristelse met huil-
ken hand legger sig mod dette
Guds raad som er / at der skal ekon
være tuende personar sammen i
Ectestab oc icke
flere.

A Randelis siger Mo-
ses / at Gud beslutte-
de i sitraad / hand
vilde forskaffe Adam
en met hielp / som skulde ve-
re hoss hannem ok icke flere /
effter den samme Guds me-
ning oc raad annamer Adā

sin Quam/ som hans eniste
oc alsom kærste hielperinde
vender sit Hierte / sind / oc
tancker aleniste til hende/
begere ingen anden / oc det
te gør hand aff den natur/
som Gud haffuer indplan-
tet i hannem / oc giffuer met
stor aluorlighed Ecteskabs
kærlighed til kender det hād
siger / at mand skal forlade
forelderne / oc henge ved sin
hustru / oc de skulle bliffue
baade it kød / saadā hiertēs
venlighed oc kærlighed / for-
nemme somme Personer i de-
ris Ecteskabs begyndelse /
Men der er dog ringe at ac-
te imod den store venlighed
oc kærlighed / som vaar imel-
lom Adam oc Quam før end

de fulde i Synden/ oc haff-
de saa bleffuit frami hof
alle deris effterkommere/
haffde icke Mennifken
bliffue formedelst Dieffue-
leu oc Synden forderffuit/
Da haffde huer Mand hul-
dit fin Zustru/ for den al-
somfkøneste oc kærifte der
kunde vere i Verden/ oc al-
tid hafft hende i Ziertet oc
fint/ oc faadant haffde da
fkeet/ foruden alle onde oc
wtuctige tancfer oc bege-
relfer/ oc foruden nogit fkal-
cke øye/ om huilcket Chri-
ftus taler Matth: 6. Huor
veldige/ oc bitterlige/ Sa-
than haffuer lagt fig imod
dette Gudz raad/ oc fonder
brød det/ beuifer Verdsens

Historier aff begyndelsen/
oc ind til denne tid / At
hand haffuer kulkast Guds
orden/oc oprettet skrekke-
lige horeri/oc wrenhed/wan-
seet/at Gud haffuer haar-
delige lagt sig imod saadan
Synd/met syndfloden/met
Ild/ Suogel oc Beg/ned
aff Himmelen/met Blod-
styrtnind oc anden wlycke/
baade hoss sit egit Solck/
oc hoss Hedninge/saa at der
er hart at ingen synd vdi
Verden som Gud haffuer
saa tit oc haardelige straf-
fit som Horeri oc wtuct.

Oc om der er end man-
ge Ectefolck som vilde ger-
ne verie sig/for den Ecte-
skabs Dieffuel at de skulle

icke met gerningen forbirge
sig mod Ecteskabs bond/
saa er dog alligenel icke
mange/ som i denne forderff-
uede natur/ kunde sige sig fri
for onde tancer oc begerin-
ger/ men hassue nock at gø-
re met deris skalcke øyne/ At
endog de ere icke horesolk/
som mand burde at stene ihi-
el/ Johan: 8. Saa kunde de
dog icke aarsage sig/ at de
hassue ey wtuctige tancer/
oc skalcke øyne/ Math. 5.
Thi den Ecteskabs Dieff-
uel/ hassuer vor forderffue-
de natur bunden oc dragen
den fra en ond løst til en an-
den/ Kød oc Blod følger
hannem oc saa gerne / oc
vender øynene bort fra sin

egen me
sig lang
skalcke ø
en ande
koner o
er/ De sk
en saare
tig Qwi
genel aff
uel tagen
tencer /
langt ka
ne Exem
Guds m
den den
nogle h
blant h
tull) m
der han
alle sam
hustru

egen methielperinde / oc seer
sig langt omkring / met det
skalke øye / oc tencker altid
en ande Quinde er venligere
skøner oc bedre en hanss egē
er / Oc skeer tit at en haffuer
en saare skøn / erlig / oc tuc-
tig Quinde / bliffuer alli-
genel aff Ecteskabs Dieff-
uel tagen til fange / at hand
tencker / en anden at være
langt skønere / Som wi haff-
ue Exempel i den mechtige
Guds mand David / hvil-
cken den tid hand haffde
nogle hundrede Quinder /
iblant hvilcke der vaar (vde
tuil) māge deylige / dog ven-
der hand sine øyne fra disse
alle sammen / hen til Vrixe
Hustru / I lige maade

regerede Ecteskabs Dieff-
uel Salamonis hierte oc
øyne / huilcken der haffde
flere deylige Quinder end
hanss Fader haffde / allige-
uel iblant 700. Ecte Qnin-
der / oc 300. Bolkaff / beha-
get hannem ingen saa vel
som de fremmede Moabi-
tiske Quinder / huilcke som
vaar hannem (paa religio-
nens vegne) aff Gud / for-
budne / Oc om den Ecte-
skabs Dieffuel kand icke vi-
dere bruge sin listighed ib-
lant Ectefolck end aleniste
vdi deris øyne oc tancker /
dog gaar saadant icke aff
foruden skade / Ecteskabs
kerlighed oc venlighed bliff
uer der met vdslyct / eller

formindſket/ Hierterne bliff-
ue vent fra huer andre/
Had / oc affuend voxer/
Kiff/ trætte/ wſamdirectig-
hed / Ja riſſuen oc ſlaen ta-
ger vndertidē oſſuerhaand/
ſaa der bliffuer da (ſom
mand pleyer at ſige) thu
kød / naar de ſla huer andre/
Saa at den bittre røg it
driffuer Manden vd aff
huſſit / oc huſtruen tyckis
ocſaa at huſſit brender / De
ere nødigt hoſſ huer andre/
den ene glæder ſig / naar
hand er fra den anden/
Manden ſeer gerne at hanſſ
huſtru er i badſtue end i huſ-
ſet / huſtruē ſeer helder hen-
dis mād er paa torſſuit end
kammersit / heller i ſtegersit.

Her aff kand mand see
(om Ectefolck tage sig icke
vel vare) met huad listig-
hed/oc behendighed/Ecte-
skabs Dieffuel/driffuer dem
langt fra huer andre/Huil-
cket Gud hassuer dog tilho-
be søyet i it Rød / Om saa-
dan en stor / skrefelige/ oc
fordømelige wro oc von-
lycke/at Satan rycker den
ene fra den anden/ vil ieg
intet tale / Men saadanne
skulle vide / de høre Dieff-
uelen til/ vden de gøre pæni-
tens/ Huem skulde de ellers
høre til/ naar den ene slar
Kander/ oc den anden gry-
der sønder / Faderen lader
sønnen gaa bag sig lige som
hand skulde tuile paa/om
det er hans Søn/Moderen

lader Dotteren gaa faar
sig / effterdi hun er viss paa
det er hendis Dotter / Saa
at det skal være it klogt
Barn / der kand kende sin
Fader etc.

Der faare gøris det stor-
lig behoff / oc saa hoss de
frommiste Helligen i Verdē /
at de see sig vel faare / oc
lære at kende den Rets-
skabs dieffuels skalkhed / at
de kunde effter Guds Orden
lessue hoss huer andre venli-
ge oc kerlige i enighed oc ro-
lighed / huilcket de kunde vel
gøre / naar de see til Guds
ordē oc skick / oc besynderlig
gissue acc paa Mosis ord /
som hand her siger / At Gud
haffuer giffuit huert Men-

niste sin met hielpere/ Det
Gud gissuer it Menniste/
det bør hannem io at beha-
ge vel/oc acte det for en
herlig skenc oc gassue/ Der
til met kand en Christen
beholle sin Ecteskabs ker-
lighed/mod den Ecteskabs
Dieffuel/ naar hand vil ide-
lige betencke den første kær-
lighed/ hand haffde paa
sin Brylups dag til Bru-
den/ den tid hand holt hen-
de for den alsom skøniste/ oc
frommiste/ huilcken haffde
altid i hu oc tancke/ lige som
hun stod stedse for hans an-
siet oc vilde icke gerne være
fra henne en hal time rom/
oc maatte vel lide (som
mand pleyer at sige) at

hand kunde bære hende met
sig / i en Sudel taske / hu
der kunde idelige beholde
saadanne tænder i Ecte
skab / den kunde vel leffue
vdi samme Stat / effter
Guds vilge i venlighed oc
kerlighed / Saadanne Ec
tefolck findis mange / at den
ene er ilde til freds / naar
den anden vandrer nogen
sted hen / oc kunde icke være
rolig eller glad / for de kom
me til sammen igen / Oc ty
ckis saadanne Ectefolck
som haffue leffuit sammen i
30. eller 40. Aar / at det er
ekon 2. eller 3. Aar siden de
komme tilhobe. Hoff saa
danne Ectefolck boer Gud /
oc kand icke seyle / der er ey

velsignelse / fred / enighed /
oclycke / hof dem: Oc en-
dog Ecteskabs Dieffuel
er vred paa saadane folck /
oc legger vind paa hand
kand indskyde onde tanc-
ker i deris hjerter / saa lade
de dog de same falde vd i-
gen / Oc dette er den beste
konst / Huo der kand den / Der
saare / paa det den første ker-
lighed maatte altid bliffue
varactig hof Ectefolck / da
er det behoff som S. Pouil
siger / at den ene fordrager
den andens skøbelighed /
oc see aleniste til de gode oc
gaffu / mand haffuer aff sin
Ecte stolbroder / oc icke til
det onde der kand findis ib-
lant / oc tencker ved sig / at

haffde han
den da kan
de inter for
saare form
hellige p
ne / at de
hustruer / l
elkede sin
tvenhed h
sede oc siger
den skal el
som sit eg
renhed oc
ler / oc vil
de lemer
dest par
huer and
huer ana
er det at
begge til
testabs

haffde hand anammet en an-
den / da (kand ste) hand haff-
de intet forbedret sig / Der
faare formaner ocsaa den
hellige Paulus Men-
ne / at de skulle elſke deris
hustruer / lige ſom Chriſtus
elſkede ſin Menighed / hues
wrenhed hād ſkulte / oc ren-
ſede / oc ſiger fraa i / at Man-
den ſkal elſke ſin hustru / lige
ſom ſit eget Legeme / hues w-
renhed oc ſlemhed hād ſkur-
ler / oc vil eſon lade vil ſiune
de lemer ſō ſkoneere. Thi vil
de it par Ectefolck icke lide
huer andre / oc de fordrage
huer anariſt røbelighed / da
er det at beſørge / at de gaa
begge til grund oc falde i ec-
teſtabs Dieffuels ſnare / Om

23
en from tuctig Quinde som
fordrog hendis Mands
brøst / ved naffn / Hiero/
den tid en anden Kaste han=
nen for at hans Mande luc=
tede ilde / Gick hand hiem
til sin Hustru / oc bleff for=
tørnet / at hun vilde icke
selff sige hannem det / Da
suarede hun oc sagde / at
hun hassde icke megit actet
det / men mente at alle an=
dre Mænd luctede ocsaa
ilde / I lige maade giorde
ocsaa Paulus Amilius en
viss oc mechtig Romere / den
tid hand fornam saa stor
breck / met sin Hustru / oc
hans venner der formerck=
te / da spurde de hannem
at / hand brøst hans Hu=
stru ha
vaarsk
sommeli
icke oben
belighed
sind Sk
ne / so ic
de allige
trycker m
ocsaa tal
gen hold
noct / end
gissuit de
der / dog
ligenel a
Quind so
forgeffu
dem / so
paa en
som kan
struers

stru haffde / effterdi hun
vaar skøn/tuctig/oc fruct=
sommelig / da vilde hand
icke obenbare hendis skø=
belighed / Men viste dem
sind Sko oc sagde/Er den=
ne sko icke smuck oc ny / i vi=
de alligenel icke huor hand
trycker mig / Her skulle vi
oc saa tale om dem/som in=
gen holder at vere skøn
nock/end dog Gud haffuer
giffuit dem deylige Quin=
der/dog see de alligenel al=
ligenel altid effter skønere
Quindfolck. Men det er til
forgeffuis at vnderuise
dem / som giffue ekon icke
paa en liden besmitteise/
som kand vere i deris Hu=
struers ansicter/oc icke paa

deris tuctighed / oc kerlig-
hed / Som den Hedning sag
de / Quid tibi formosa, si non
tibi casta placebit? Det er ska-
de / at den som kommer en
from Quinde / at hand giff-
uer mere act paa hendis
skønhed / end paa hendis
tuct / oc ærlighed. Den skal
vocte sig for det / en anden
Hedning siger / Lis est cum
forma magna pudicitiae, Skøn
oc from / vil icke altid vere
sammen.

Den Gierde modstandel-
se / Met huilcken Ecteskabs
Dieffuel / legger sig imod Luce
Skabning / som bleff skabt
aff Adæ Rebber
oc Dide.

Den

DEn tid G V D i sit egie
raad/haffde besluttet/
at hand vilde stigte Ecte=
skabstat/bescriffuer Moses
frandelis / at Gud gjorde
sit egie raad fyldist met ger=
ningen/Oc lod en dyb søffn
falle paa Adam/oc tog it
Rebben aff hans side oc
skabte Euam der aff/paa
det alsom skønniste/oc paa
det siste ledde hende til A=
dam och tilhobe føyede
dem.

Huor flitelige Ecte=
skabs Dieffuel haffuer giff=
uet act paa denne Guds ger=
ning/ oc saa ganget til raad
met sit selskab / huorledis
hand kunde forderffue den=
ne Guds orden oc skick/

det vilde wi nu fram delis
fortelig see/paa det wi kun-
de lære at kunde hans
kalckhed/ oc diss flittelige-
re vocte oss der fore / Thi
det maa wi altid forsee oss
til Dieffuelen/ at hand leg-
ger vind paa/alt det Gud
haffuer vel giort/ Der faare
fallede de gamle/ Dieffue-
len Guds abe/i det at huad
hand seer Gud gøre/ det vil
hand strax efftersølge/ dog
til Guds gernings forderff-
uelse/ Oc her aff er det ord-
sprog kommen/ mand ple-
yer at sige/ Huor Gud byg-
ger en Kircke der bygger
Dieffuelen en Capelle hof/
Der faar ville wi nu see/
huad Ecteskabs Dieffuel

haffuer opb
skabning /
hand bygde
der Kibben
farst sig
Gud skabte
perinde/ i me
dyb siffn/ oc
lem intet aff
de/ Oc der far
giorde den ti
det vdrætter
dag i Ectesk
gaar ellers
mer it par
Ecteskab /
dre sig der
ner sig ve
Brudgou
Duoben/ o
Damarck
tilhobe

hassuer opbyggt/ mod Gud
skabning / met huilcken
hand bygde en Quinde aff
Adæ Rebben.

Først siger Moses / at
Gud skapte Adam methiel-
perinde/ i men hand laa i en
dyb søffn/ oc viste diffimel-
lem intet aff huad der ske-
de/ Oc det samme som hand
giorde den tid ved Adam/
det vdretter han end nu i
dag i Ecteskab / (om det
gaar ellers ret til) Oc kom-
mer it par folck/ til hobe i
Ecteskab / saa at de forun-
dre sig der paa/ Oc begriff-
uer sig vel vnder tiden at
Brudgommen er fød i lante
Duoben/ oc Bruden er fød i
Damarch/ oc bliffue lige vel
tilhobe føyet i Ecteskab/

aß þand mand lettelig for-
fare/ oc beslutte ac Ecteskab
er end nu i dag Guds ger-
ning/ io saa vel/ som den tid
hand tilsamen/ søyede Adā
oc Euam/ Met denne Guds
gerning / vil Satan oc saa
haffue at skaffe paa det / dē
skal icke begyndis oc endis/
effter Guds orden oc vilie/
Men først driffuer hand vn-
ge folck til / at de skulle aff
wberaad mod/ gribe til/ hu-
ad forkommer/ den ene aff
ond lyst oc begering / den
anden aff druckenskab/ Den
tredie aff andre letferdige
aarsager/ oc til eggelser/ for-
uden Guds paakaldelse/ oc
andre tilbørlige meddeler
etc. Aß saadan en hastelig

begyndel
Dießuel
hand vdr
Ecteskab
ster/ saa a
Ectesfold
lyst/ oc dr
gangen)
dre met fa
derne bliff
men lagd
der komm
sin forsat/
dog hierte
saa de sal
oc komed
suals fari
skaffer d
fra huer
leffne m
oc affuer

begyndelse/ gør Ecteskabs
Dieffuel ocsaa en suar ende/
hand vdrætter strax i saadā
Ecteskab huad hannem ly=
ster/saa at mange saadanne
Ectefolck (naar den onde
lyst/oc druckenskab er for=
gangen) løbe fra huer an=
dre met Føderne/før en Hen=
derne bliffue rettelige sam=
men lagd / Kand hand icke
der komme dem til / effter
sin forsæt/ saa vender hand
dog Hiertene fra huer andr/
saa de falde siden i horeri/
oc kome der offuer i Liffs oc
siæls fare helder ocsaa for=
skaffer det saa/at de skillis
fra huer andre/eller ocsaa
leffue met huer andre i had
oc affuend/oc æde oc bide at

huer andre/vden affladel-
se/ind til de komme i graff-
uen / oc end dog mange
fromme Mennisker legge
sig der vdi / at ville fordra-
ge dem / dog sker saadant
til forgefuis / ont bliffuer
ont.

Til det Andet/saa kom-
mer Ecteskabs Dieffuel vn-
ge folck til/at de skulle icke
bide effter den som Gud vil
tilføye dem men begynde
aff deris egen tycke/at see
hen til stor rigdom/mange
veldige slegt oc venner/
huilcke de megit mere acte/
end Gud/oc hans velsignel-
se / hof saadanne haiffuer
Ecteskabs Dieffuel / mere
end vundet legen/ oc griber

der vdi met begge hender/
oc vil selff alene vere Herrer
oc Regenter i saadan Ecte-
skab/bruger alle de midler
hand Pand / at deris gods
oc pending Pand forsuinde/
oc at Slect oc venner skulle
icke videre hielpe/ paa det
siste saa forsuinder kerlig-
heden met Pendingene/ oc
armod slas dem til/da Pand
mand lettelige betencke/
huorledis det vil siden haff-
ue sig i deris Ecteskab/ saa
at Dieffuelens faarset gaar
vel for sig baade met Hore-
ri/oc anden ond vesen.

Til det tredie/ Kegerer
Ecteskabs Dieffuel/ mange
vnge personers syne/at de
inted i Ecteskabs begyn-

delse / ansee wden aleniste
skønhed / foruden Guds paa
kaldelse / Der leer Dieffuelen
at / Oc ved vel / at den skøn-
hed bliffuer icke varafftig
Men forsuinder / oc fornis-
ner / som blømfister paa mar-
cken / naar denne aarsage til
deris kerlighed tagis bort /
saa forsuinder oc saa kerlig-
hed / Naar den er forsuun-
den / saa kand Sathan an-
rette allehonde wlycke.

Til det fierde / Kand Ec-
testabs Dieffuel i saa maa-
de (som nu sagt er) faa
sin fremgang / saa vender
hand bladet om / oc læser
dem en anden text / oc aff-
uender deris øyne oc hjer-
ter fra Guds orden / oc vel-
signelse / hen til deris nering

oc vnderholding / oc gører
skarpt regenskab / huor man
ge / Dagene ere om aarit / oc
huor megit mad oc dricke /
huor mange klæder / sko /
pendinge / dem behoff gøris
aarit igennem / oc tencke ic-
ke / at den samme Gud som
haffuer ordinerit Ecteskab /
kand formedelst sin velsig-
nelse / io saa vel føde viij. el-
ler x. Menister / som ic men-
nistke / Naar de i saa maade
legge deris regenskab / saa
summerer Ecteskabs Dieff-
uel den / oc affskrecker dem
der met / fra Ecteskab / oc de
forhale tiden / oc sør end de
tage sig vare / falde i hore-
ri / oc samler Guds vrede
paa sig / saa at de kunde si-

den neppelige komme vdi it
lycksaleligt Ecteskab / saa
de maa siden betale met de-
ris egne Instruer / det som
de haffue vdi lang tid op-
baarit / eller ocsaa bliffue
ellers beladet met anden
Guds straff / som er wfruct-
sommelighed / siugdom / oc
anden wlycke. Somme
Mennsker drage Ecte-
skabs Dieffuel aldelis fra
Ecteskab / at de der vden
for leffue alle deris dage i
wrenhed / dem selff til en
viss fordømmelse. Men kand
hand icke i saa maade saa
bugt met dem / Saa driff-
uer dog den Ecteskabs
Dieffuel / Saadanne (som
sørge for deris nering) hen

til Ge
kræften
handter
deris sat
ne besua
den wfr
hed mel
den ene
rig / oc
den ande
til at sat
ding tilh
de huer
nat / hof
gen / oc
en ring
Lufft ve
at sige.
Dem
uel / son
mer N

til Gerighed / rissuen oc
kratten / oc til en wgudelig
handtering met huilcken
deris samuittigheder bliff-
ue besuarede / oc kommer si-
den wfred / oc wsamdirectig-
hed mellem Ectesolck / at
den ene vil icke vere saa Pa-
rig / oc sparsommelig som
den anden / icke saa flittelig
til at samle Gods oc pen-
ding tilhobe etc. Der plage
de huer andre met / dag oc
nat / hoss Bordit / oc i Sen-
gen / oc saa vndertiden / for
en ring ting / som icke er en
Lust verd som mand pleyer
at sige.

Denne Ecteskabs Dieff-
uel / som i saa maade kom-
mer Mennicken til at giff-

te sig/effter sit egit gode ty-
cke/oc fri vilie skal en Chri-
sten støde til bage/met disse
ord|at Gud skabte Adam en
hielperinde / oc ledde hen-
de til hannem/ oc vide/ at
huad Gud gjorde den tid
met denne orden det gør hād
end nu i dag Ioan. 5. Oc
saadā gerning legger oc saa
Christus sin Fader til/oc si-
ger / huad Gud tilsammen
føyer/skal inted Menniske
at skilse/Der faar skal ingen
tage sig Guds gerning til
Men soffne oc huile sig met
Adam/oc lade Gud raade
for sagen/ oc anamme met
tacksigelse det hand besti-
cker/oc lade sig det vel beha-
ge/ det Gud gissner/ huad

heller hund er alsø skøniste/
 eller medel maade skøn/rig/
 eller arm/ Oc vide i sand-
 hed/at Gud som er rig oc
 mechtig/Herre oc Fader/giff
 uer ingen aff sine Døtter vd
 foruden en besynderlige
 Morgē gaffue/Giffuer hād
 hende icke det paa ansictet/
 saa giffuer hand dog det i
 hendis fromhed erlighed/oc
 tuctighed/oc deler saadane
 sine gaffuer vd som han-
 nem tyckis gaat være/ Der
 faar holder mand det for en
 dorlig ønske / At en mand
 bider effter en skøn/from/oc
 rig Brud/Det er for megit
 paa en tid/Saadanne gaff
 uer / finder mand sielden
 hoss en Brud/Gud giffuer

icke en allene saadant / Det
er dog vist / at hand gissuer
ingen aff sine Døtter blot oc
bar vd / foruden morgengaff
ue / hun fører io nogit god
met sig / Der saar skal mand
lade sig nøye / met det Gud
gissuer / oc tage til tacke /
Oc icke see paa en anden /
huor skøn / slet / ret / oc rig
hun er. Thi det ene Men-
niske hassuer vndertiden
nogle gassuer aff Gud / som
det andet icke hassuer / Saa
er det fordi det beste raad /
at mand soffuer met Adam
oc lade Gud beskicke oc be-
stille en god methielperin-
de / Thi en from Quinde
kommer dog aff Herren /
som Salomon siger / oc icke

aff vor egen vduellelse oc
gode tycke.

Den Femte n^od / met hu-
ilcket Ecteskabs Dieffuel / leg-
ger sig imod Luxe skabning aff
Adams side / som betyder Ec-
tescolckis enighed oc
kerlighed.

A Remdelis bescriffuer
Moses / at den tid
Adam vaar fallen i
en dyb søffn / tog
Gud it Rebben aff hans
side / paa huilcket der heng-
de (wden tuil) ocsaa k^od
paa / Som Adam selff be-
kende / der hand befattede
begge oc sagde Det er ben
aff mine ben / oc k^od aff mit
k^od etc. Her aff kunde wi

vel forstaa huilken stor ven
lighed oc samdirectighed/de
haffde bliffuit mellem Ec-
tesolck/haffde icke Mennis-
kens nature bleffuit forderf-
fuit Da haffde den ene elstet
den anden som sig selff/foru-
den nogen wuillighed/ oc
modsigelse/Oc da saa oc saa
S. Pouel hen til Guds skab-
ning/ oc orden/ der hand
sagde/ I mend elsker eders
hustruer/ som eders egit le-
gomme/ huo som elsker sin
hustru/ hand elsker sig selff/
ingen hader sit egit legom-
me/ men søder oc vederque-
ger det/ kunde det saa gaa
til i Ecteskab/ da befundis
icke saa megen wlycke der i
Thi ingen hader sit egit le-

demod
ster de
skabet
renser
bleff o
ned la
den an
ledemo
icke efft
egit led
git/ oc t
de bleff
erlighet
guds o
nu en g
dan/ ec
er blef
finder
ue der
dem se
deris

demod / skærer det aff / oc kaster
det fra sig / omdet er end
skabet oc besmittit / men hād
renser oc læger det / Saa
bleff oc saa horeri / oc wtuct
ned lagt / naar den ene holt
den anden / for den skøniste
ledemod / da lengdis mand
icke effter it andet / om hans
egit ledemod / vore end kro-
git / oc knortigt / At der haff
de bleffuit saadan en stor ki-
erlighed i Ecteskab effter
guds orden / det giffner end
nu en gnist til kēde / aff saa-
dan ecteskab kerlighed som
er bleffuit i naturen / at mād
finder vel de mend / som haff
ue deris hustruer saa kære sō
dem selff / at de ville voffue
deris hals for fem / sō end

dem skulde ske nogen for-
fang/Men huad for mact
oc velde Ecteskabs Dieff-
uel/bruger mod denne ven-
lighed oc Kærlighed som bru-
de at vere mellem Ecte-
folck/det ville wi nu see/paa
det wi kunde vide at Sa-
than hader alsomnest Ec-
tefolck / oc at wi disbedre
kunde vocte oss for hans
listighed.

Først griber Sathan
ind i Ectefolckis Hjerter oc
find/oc vil vddrage den ret-
te Kærlighed Ectefolck bur-
de at hassue til huer andre/
effterdi de ere it Rød / oc
gissuer dem aarsage der til/
At mange (icke langt effter
brulupet) hassuer sin Hest/

eller hund / Exrer end sin hu-
stru / mangē lengis effter sin
hustruis død / oc sørger icke
mere for hende / end hand
haffde tabt en gammel
taske / hand forskreckis naar
hun leggis ned vdi Graff-
uen / lige som en Asen / naar
secken falder aff hannem /
Saa gaar hand paa loff-
te / icke at hand vil henge
sig der / Men at hand kand
see sig om vdi gaden / effter
en anden.

Til det andet / Naar
den Ecteskabs Dieffuel
haffuer i saa maade stuefit
sin ene fod ind imellem Ec-
tesfolck / oc affskild Hiertene
fra huer andre / saa sticke
hand siden den anden fod
ind met / oc vil ocsaa skille

Legommerne fra huer an-
dre/oc gør aff it Kød/tuen-
de Kød/Kommer dem til at de
gide icke lide/ eller seet huer
andre/saa at de bliffue fede
aff graapenbrad/oc lengis
effter vildbrad/Som mand
ocsaa vel forfarer / huad
Dieffuelen kand vdrætter i
denne sag / At mangen som
haffuer en skøn / deylig oc
from Quinde / vender sig
dog fra hende / hen til en
slæm skarns seck.

Til det tredie/Er det
saa Sathan kand i saa maa-
de (som sagt er) inted vdr-
rette hossomme Ectefolck
Da lader han alligeuelicke
aff/at bruge andre middel
til at gøre it Kød til tuende

Eød / at om hand fand icke
plat atskilie dem / da saaer
hand dog wkrud iblant dē /
saa de falde fra den venlig-
hed / oc behagelighed / som
den ene skuldehaffue til den
anden / oc begynde at hade
huerandre / Eissue oc trette
bande oc sende / Knurre oc
murre at huer andre / oc vn-
dertiden før end de bliffue
rettelige forligt / da kommer
hand en anden wlycke / oc
perlement aff sted / oc opten-
der en ny Jld aff en liden
gnist / paa det / at Guds or-
den oc vilie / skal io icke haff-
ue sin fremgang i Ecteskab /
her haffør oss ocsaa at for-
klare met en Histori / huor
trestelig Satan legger

fig ind imellem Ectesfolck/
at hand kand gøre wfred
iblant dem/ Det vaar it par
folck som begynte at lessue
i Kerlighed oc enighed met
huer andre/ oc toge sig vare
for den Ecteskabs Dieffuel/
saa at hand selff ingen buet
kunde saa met dem/ Saa
tog hand fordi en gammel
Trolquinde til raad/ oc loff-
uede hende it røt par sko/
om hun kunde komme we-
nighed i mellem dem/ Den
gammel Quinde gicf hen til
Hustruen/ oc sagde til hen-
de/ at hendis Mand haff-
de i sind/ at vilde myrde hen-
de/ oc til it tegen/ da skulde
i finde en rage kniff liggen-
dis vnder hans hoffsuit Pu-

de/ oc gaff
at hun sko-
en kniff vnd-
oc komme
til forn /
hun til hen-
ledis hun
nem det san-
at gøre hen-
fornam/ saa
rede/ oc ska-
paa hende/
quinden tre-
sko aff Die-
te hun haf-
dem/ saa r-
dem til/
sagde/ Je-
nermer /
verre end
er saa (te

de/oc gaff hende det raad/
at hun skulde oc saa legge
en kniff vnder sit Hoffuit/
oc komme hendis Mand
tilforn / Der effter sagde
hun til hendis mand/huor=
ledis hun vilde gøre han=
nem det samme / hand acte
at gøre hende/der hand det
fornam/ saa bleff hand før
rede/ oc skar struben sonder
paa hende/ Den tid Trol=
quinden kressuede / de rede
sko aff Dieffuelen/ oc men=
te hun hassde vel fortient
dem/ saa racte hand hende
dem til/ paa en stang/ oc
sagde/ Jeg kommer dig icke
nærmer / thi du est langt
verre end ieg er/ Om dette
er saa skeed eller ey / göris

icke behoff nøye at randsa-
ge / men her giffuis dog met
at forstaa / huor bitterlig
Ecteskabs Dieffuel hader
Ectesolck / som ville gerne
lessue Christelige / oc vel
met huer andre / Mod saa-
dan Ecteskabs Dieffuels
argeliste / oc at mand kun-
de bliffue varactig i den be-
gynte Kerlighed oc enig-
hed / er dette det beste raad
oc medel / at Ectesolck kom-
me idelige ihu den baand oc
contract dem bleff giort i
mellem i deris Ecteskabs be-
gyndelse / oc holde den for it
Sacramente / huilck et som
skal altid paaminde dem /
at de skulle lessue / i Ketlig-
hed / oc samdirectighed / eff-

ter Guds orden oc vilie/oc
vide/at de ære icke nu mere
tuende Kød/mē it Kød/saa at
den ene skal elske den anden
lige som sit eget Legomme/
fly oc sty vsamdirectighed
oc lad etterlighed gaa for
sig effterdi/den er Gud al-
sø mest behagelig oc vil gerne
bo hos saadane Ktesfolck/
Der til met/til at beholde
saadan Kteskabs kerlig-
hed/er det ogsaa saare gaffn-
ligt at Manden boer hos
sin Hustru met fornøst/eff-
terdi/som S. Peder siger/
hun er it skøbeligt Kar/
Quindfolck haffue megen
skøbelighed/ere icke altid
ens til sinde/Kūde lettelige
lade sig fortørne/Der saar

effterdi Manden er stercke-
re oc klogere/ skal hand icke
saa lettelig lade sig benege
til vrede/ At lige som verd-
slige Regentere nødis til at
see tit oc offte gennem fin-
gre/ megit høre oc see/ lige
som de hørde oc saae det
icke/ Som mand pleyer at
sige Qui nescit dissimulare,
nescit regnare, Huo som kand
icke vndertiden see gennem
fingre/ den Kand icke rege-
re/ I lige maade / om det
skal ellers gaa vel til vdi
huss Regimente/ skulle Men-
dene oc saa sticke sig / Der
faar er det vel rettelige
sagt/ At der hører io saa
stor Konst oc forstand til
rettelige at regere en Hu-

stru som a
lige land
mand oc
gerer m
Quinder
fanden
ni ind i
mer sin
fromhed
wornuff
frommere
Som rei
affen for
ningerte
tes / mig
haffde
mand
huffit
om man
re saa me
vaare icke

stru/ som at regere it lempe-
lige land / Der hof sig
mand oc saa/ at met slaen
gører mand icke fromme
Quinder/ Thi slar mand en
fanden vd / saa slar mand
ni ind igen / kand monden
met sin fornufftighed / oc
fromhed / gøre en ond oc
w fornufftig Quinde noget
frommere/ da er det bedre/
Som wi hassue Exempel
aff en from mand hof hed-
ningerne / som hed Socra-
tes / mig tyckis dog hand
hassde ladit Doctor Ses-
mand tide for sterck ind i
husit/ oc tuiler mig / paa
om mange andre skulde ve-
re saa megit tolmellige/ det
vaare icke heller gaat/ Dog

vdrette hand mere met sin
tolmodighed / end hand
haffde brugit sin Regiment-
te/paa det alsom skarpiste/
Oc en denne Historie/Samē
Socrates haffde vnderti-
den Alcibiadem til gest/da
bleff Instruen (som hed
Zantippa) saare vred/oc reff
hastelige Bordogen / oc
Naden aff bordet/Da bleff
Alcibiades fortørnet / oc
spørde Socratē at/ hui hād
kunde fordrage saadan ond-
skab/Da suarede hand Kant
du dog holde din Høne det
til gode/at hun fluer vnder-
tiden paa dit Bordt / oc
bryder glass sønder/oc om-
uelter huad der er/Ja/sag-
de Alcibiades/høne gør mig

gode æg/ Da sagde den an-
 den/ Saa søder min Zantip-
 pa mig oc saa deylige børn
 Oc der Zantippa vilde icke
 lade aff at sende oc knurre/
 sagde hun/ Kære Socrates
 mig venderer/ du kant lide
 saadan knur/ hand suarede/
 Kant du dog lide at tridsen
 knarcker offuer din brynd/
 En gong/ som Zantippe løb
 effter hannem paa Gaden/
 oc reff klæderne aff Lego-
 met paa hannem/ Da bad
 folckit som det saa/ at hād
 skulde sla/ Ja (sagde hand)
 ieg fornemmer i ville gerne
 wi skulde slais / Paa det i
 kunde haffue nogit at lee at
 Men naar Socrates vilde
 gøre hende mest til mode/

oe forred/ da tagde hand
stille/ Det haffde ner bryt
hiertet sønder paa hende.
Thien ond Quinde/oc Di-
essuelen ville ingen lunde
være foractedede.

Saadan Histori gissuer
ieg ekon der saar tilkende/
til at forklare det som før
vaar sagt / huorledis en
mand skal lessue fornuffteli-
ge met sin Hustru/oc rette
megit mere gaat vd met sin
fromhed/end met slaensen-
den/oc banden/ Saa at en
viss oc forstandig mand
kand vel komme en ond hus-
tru i lassue/huileket som icke
kand ske/met offuermaade
vold/oc tyranni/dog tyckis
mig alligenel icke at være

raadeligt / at man lader
Doctor Semand ride saa
sterk i hussit / som nu sagt er
om Socrate.

Den Siette skadelige
forhindring / som Ecteskabs
Dieffuel gør / mod Eux skab-
ning aff Adams side som bety-
der Mandens herredom
offuer Quinden.

W I hassue her til be-
synderlige handlet
om Adam / det er /
huorledis Mende-
ne skulle hassue sig mod
deris Hustruer / oc beuare
sig for Ecteskabs Dieffuel /
Nu ville vi ocsaa tage E-
uam for oss oc høre huorle-
dis Quinderne skulle sticke

sig mod Mændene/paa det/
de kunde ocsaa forfremme
fred/oc enighed/Ecteskabs
Dieffuel til tratz / huilcket
dem bør dog paa begge si-
der at gøre/saa megit dem
mueligt er.

Først siger Moses / at
Gud skabte Euam/icke aff
Adams hoffsuit/ icke helder
aff hans Søder / men aff
hans side huor aff wi be-
slutte/ saa megit som Eux
skabning tilhører/at hun er
skabt Adam til en hielperin-
de / oc regenterinde / icke i
mindere helder større ver-
dighed en Adā / men at hun
skulde være i lige verdighed
ære / oc herredomme met
hannem/ Saadan lige ære/

oc ma
enighe
testab
lige til
hed. De
beuises
de icke a
minare/
saadant
minamin
ver alle
Til d
vaare hu
oc ære/ f
3. Capic
som Gud
met / fo
trycke
re vnder
icke vnd
giffuer

oc mact/haffde vel tient til
enighed/oc ventlighed/i Ec-
testab/ Thi huor det gaar
lige til/der er fred oc enig-
hed. Det land besønderlige
beuises der aff at Gud sag-
de icke aleniste til Adam Do-
minare/Regere/men sagde
saadant til dem begge/Do-
minamini/værer herrer off-
uer alle Diur paa iorden.

Til det andet / At de
vaare huer andre lig i mact
oc ære/ forklaris oc saa i det
3. Capit: Met den straff
som Gud/ de graderet Eua
met / for synden skyld / oc
tryckte hende nogit nid me-
re vnder Adams side/men dog
icke vnder hans føder/men
gissuer hende vnder hans

Regimente / at hand skal
der effter være herre / oc hun
skal være hannem vnder-
danig.

Til det tredie / see vi oc
saa saadant aff den gnist /
som er bleffuit i Quind-
folck / vdi denne forderffue-
de nature / At Quinden for-
uden den vnderdanighed
som hun er hendis Mand
skyldig / bruger alligeuel
Prinlegijs mariti / Man-
dens frihed / stiger op vdi
Mandens ære oc verdig-
hed / lig met hannem / at
bliffuer Manden en Bon-
de / en Borger / en Magi-
ster / en Doctor / en Herre-
mand / en Gressue / Saa sti-
ger han oc saa op vdi samme

ære oc verdighed / Dette er
nytteligt at vide / at wi kun
de her effter diff bedre see /
Huorledis Ecteskabs Di
effuel paa griber Quinder
ne.

Men at Gud skabte
Eua aff Adams side / hu
or faar saadant skede / oc
huor til det vaar nytteligt /
Der gissuer Ecteskabs Di
effuel / vel act paa / oc seer
til saadan Guds gerning /
met trogede øyen / Oc veed
huorledis hand vil bruge
den imod Guds forset / til at
anrette wenighed oc splid
actighed imellem Ecte
folck / Oc besønderlige der
de vaare begge faldne i
Synd / oc Eua bleff mid

tryct vnder hendis Mands
Herredøme / Da bekom Sa-
than aarsage / aff en skab-
ning / som Gud skabte aff
Adams side / at bekomme
formedelst Quinden megen
wlycke i Ecteskab / lige som
hand forsøgte sig tilforn
met Mændene / som wi haff-
ue giffuit til kende / Saa
griber hād nu sat paa Quin-
den / som her effterfølger.

Den tid hannem vitter-
ligt vaar / i huad verdighed
Eua vaar skabt vdi / i be-
gyndelsen / oc huorledis hun
bleff siden nedtryct / saa
driffuer hand hende der
til / at hun skal legge sig
effter / at hun kand faa
den mact oc ære igen / som

hun haffuer mist / oc tage
Regimentit fra Adams ha=
and / oc ingenlunde sam=
tycke at Gud sette hende it
tren eller thu neder bedre/
Men at hun skulde / met
villighed / sige / som en Ro=
mere sagde / Vbi qui non sis
fueris, non est cur velis viue=
re, Saa at hun vilde langt
helder leffue i rofred oc v=
samdirectighed / end hun
vilde ydmyge sig / Oc end
dog Dieffnelen haffuer icke
saadant kundit fuldkomme
hoss den fromme Quam / hu
ilcken som haffuer (vden
tuil) hildet sig mod Adam
vdi al vnderdanighed / Saa
forsare vi dog alligeuel /
huorlunde hand driffuer

fit spil hoss hendis Døtter/
Oc effterdi Quinderne kun-
de inted verre taale paa
Jorden/end at de skulle væ-
re deris mend vnderdanige/
oc bukke sig for dem / Der
saare tencke de til / Huorle-
dis de kunde Faste saadan
byrde aff deris skuldre oc
velde sig ind i Mandens
Regimente / oc herredøm-
me / oc sette al deris velfert
der paa skotte inted / de giff-
ue hug vd helder tage hug
ind / oc kommer der visselig
strid / effter saadan Herre-
doms attraa oc begering /
Som en Hednske Poet oc
sagde / Lige som der er ekon
en Soel paa Himmelen / saa
bør ocsaa at være en Re-

gente
være
capit
sodium
Tho
Gieck
drig /
Cesar
helder
by / oc
alene / e
re i Kon
hand
til fred
de for
vdsort
dan
dant
Dieffn
tesold
den er

gentere/om det skal ellers
være fredsommeligt. Non
capit regnum duos, nec regna
socium terre, nec redæ sciunt.
Tho Herrer i it land/oc tho
Giecke i it huss forligis al-
drig / Som oc saa Julius
Cæsar sagde / Hand vilde
helder være fogit i en lands
by/ oc hassue Regimentit
alene/end hand vilde rege-
re i Rom/met en anden/som
hand icke helder gaff sig
til freds før end hand hass-
de formedelst stor Blods
vdstørtning bekommit saa-
dan Regimente/Lige saa-
dant spil komer Ecteskabs
Dieffuel aff sted/iblant Ec-
tesolck / At effterdi Man-
den er Regimentit befalet/

oc vil icke giffue nogen an-
den saadan ære/ Oc Quin-
den / aff Ecteskabs Dieff-
uels tilægelse / vil icke være
tilfreds der met/ hū vil met
mact/ haffue Regimentet
aff hendis Mands haand/
saa at der findes sielden
noget huff / vdi huilcket
Doctor Semand haffuer
ey fangit Regimentet /
Men huad onde der følger
effter saadan Sathans til-
eggelse/ Det giffuer dag-
lige forfarenhed til kende/
Huorledis Ecteskab der
met forstørris/ Huff regi-
gimente om kuld kastis/
venlighed oc kerlighed vd-
styckis / kiff / Trette / tne-
dract/ Banden oc senden/

ere de første retter om Mor-
genen / Der aff vover oc saa
Anden stor vlycke / som er /
at deris bønnen / oc anden
GUDS Tienniste for-
hendris / Oc falde saa hen
baade i Liffs oc Siels
Paade.

Til det andet / Saa la-
der den Ecteskabs Dieffuel
sig icke der met nøye / at
hand kand opheffue Quin-
derne vdi lige Regimente
met Mendene / Paa det
hand kand forstore Guds
Orden / oc bort tage fred
oc endrectighed / Men hand
driffuer dem oc saa (eff-
terdi de ere skøbelige kær)
til saadan en dristighed /
at de ville icke aleniste

vere deris Mend vnder da-
nige som dem burde/oc icke
helder aleniste sidde i lige
Regimente met Mendene/
Men traæ effter at tvinge
Mendene plat mid vnder
deris Regimente oc besal-
ning / oc legge Manden
den Byrde paa/ som Gud
lagde hende paa/ Saadan
befalning tog Eva sig til
effter hun vaar forlaackit
aff Dieffuelen/oc antuorde
de Adam it/Eble oc bød han
nem (som den første D. Se-
mand) at han skulde/ for-
uden gensigelse / anamme
det/oc bidie paa det/Oc be-
plagede siden Adam saa-
dant haardelige faar Gud/
oc sagde / Den Quinde du

gaffst
det Eble
Ocher
ter haf
att Ja
er en alt
plage/ b
ste oc To
me/ Quo
mand ha
Som oes
re/at vdi
Quinder
paa stol
selft sort
oc reger
Det ste
mange
Quinde
som de
saa / N

gaffst mig / hun gaff mig
det Kble/oc ieg aad der aff
Ocher vdi ville Luce Døt-
ter hassue deris Moders
art/ Ja saa veldelige/at det
er en almindelige Klage oc
plage/ baade i det Rømer-
ske oc Tørckiske Keyserdøm-
me/ Huorledis Doctor Se-
mand hassuer Regimentet/
Som ocsaa Historier forkla-
re/at vdi nogle land hassue
Quinderne set deris Mænd
paa stole ved Roeken/oc
selff ført Regimentit alene/
oc regere Land oc Riger.
Det skeer ocsaa nu vdi dag i
mange store Købsteder/ at
Quinderne købe/ oc selie
som de ville selff/Oc er det
saa/ Manden vndertiden

Køber noget / naar Quinden
er i Kircken / eller paa Taar-
rit / behager saadan køb hen-
de / gaat oc vel / Men beha-
ger det hende icke / da skal
Købet opslas / oc hendis
Mandens ord skal inted
gelde.

Saa siger mand ocsaa /
at vdi en stor Stad / ved
stads Porten / hengde en
stor side flesk / oc vaar scresf
fuit der hof / at huilcken
som haffde icke Doctor Si-
mand hiemme / den skulde
tage flesket bort / Oc der
vaar i lang tid ingen som
torde annamme det / paa
det siste kom en Bonde / oc
vilde tage det bort / Da rob-
te Porteneren til hannem

oc sagde/at vil hand tage
flesket bort/da skal hand
bære det vnder Riortelen/
Da suarede Bonden oc sag-
de / Det tør ieg icke gøre.
Thi besmitter ieg min Sti-
orte/Da tager min Hustru
indod mig naar ieg kommer
hiem / saa ieg følger det/ Der
saar maatte hand lade
flesket henge/ Offuer saa-
dan Quinde Regimente/
gaff Cato/en viss oc mecti-
ge Romere/stor klagemaal
for det gantcke Romeske
raad/oc sagde Vi Romere/
haffue Regiment offuer den
gantcke Verden/Men vaa-
re Hustruer de haffue Herre-
domme offuer oss.

Men

Men huad for splitac-
tighed Satan bekommer
met saadan Regiment / giff
uer daglige exemple tilken-
de / oc gaar lige saa til / som
vdi Bøndernis oprør vdi
Tysk Land / Naar vnder-
danen vil være Herre / Oc
Herren skal være Suend / da
begyndis Krig oc Blod
styrtning / som ocsaa de
samme arme Bønder for-
numme.

Paa det Quindfolck
kunde vocte sig faar saa-
dan skrefeliger Dieffuels hu-
skud / Hoffmodighed oc
Driftighed / At de kunde op-
holde samdirectighed oc ker-
lighed / oc at det kunde gaa
dem vel met baade til Liff

oc Sia
der vdi
tancker
nit / oc
vilge oc
terdi Gi
oprynde
degradir
nam oc a
at de sk
Regimen
Men ver
ge / oc ke
Herrer /
Quinder
delige b
som Gu
paa / oc
myghet
Herred
der met

oc Siæl/ Det staar aleniste
der vdi / At de skicke deris
tæncker/ Gerninger / Leff-
nit/ oc Sind/ effter Guds
vilge oc befalning/ At/ eff-
terdi Gud haaffuer for den
opryndelige Synd skyld/
degradiret oc ydmyget Le-
uam oc alle hendis Døtter/
at de skulle icke sidde i lige
Regimente imod Mændene
Men vere dem vnderdani-
ge/ oc kende den saar deris
Herrer / Da skulle fordi
Quinderne gerne oc tolmø-
delige bære saadan Kaarss/
som Gud haaffuer lagt dem
paa/ oc giffue sig met al yd-
myghed vnder deris mends
Herredømme / Oc trøste sig
der met/ at deris Kaarss va-

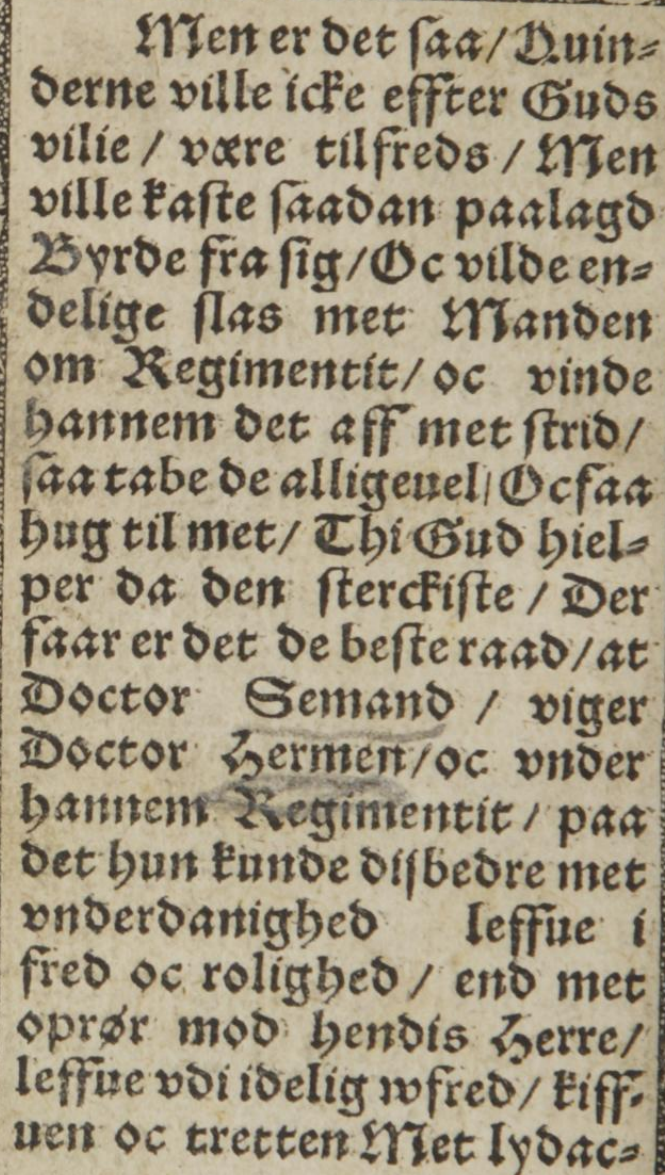
rer icke euindeligh / men fan-
ger suarlige ende / oc siden i
den anden Verden til Gud
opheffue dem vdi den sam-
me ære oc verdighed / som
de haffde i begyndelsen
i Paradis / oc gøre dem da-
lige ved deris Mænd.

Saadan loff giffuer
den Hellige Petrus / den
fromme Sacer / at hun yd-
mygede sig for hendis
Mænd / oc kaldede hannem
Herre / oc som en Hedning
sagde / *Aquo animo poenam,*
qui metuere fuerunt, Det en
haffuer forskylet / det lider
hand diff taalmodigere /
Fremdelis siger mand oc
saa vdi det almindelige
Ord=

Ordspr
pes, quoc
Det man
maa. m
gerne / en
bielper tr
etom det
saar skal
Quinde g
ge vnder
straff / oc
lige Regim
den / Me
Regimen
haffuer b
modelige
me byrd
skal end
syndige
hulle oc

Ordspraag / Feras, non cul-
pes, quod vitari non potest,
Det mand skal gøre Det
maa. mand helder gøre
gerne / end vranguillighed
hielper inted / men gør
et on det onde verre / der-
faar skal en from erlig
Quinde giffue sig veluilli-
ge vnder saadan paalagde
straff / oc icke stunde effter
lige Regimentet met Man-
den / Men gerne vnd den
Regimentit / huilcken Gud
haffuer befalet den / oc tol-
modelige forbide effter sam-
me byrdis forledskilse / som
skal endelig ske / naar dette
syndige legom leggis til
huile oc ro.

Men

Men er det saa / Quin-
derne ville icke effter Guds
vilie / være tilfreds / Men
ville faste saadan paalagd
Byrde fra sig / Oc vilde en-
delige slas met Manden
om Regimentit / oc vinde
hannem det aff met strid /
saa tabe de alligenel / Oc saa
hug til met / Thi Gud hiel-
per da den sterckiste / Der
saar er det de beste raad / at
Doctor Semand / viger
Doctor Hermen / oc vnder
hannem Regimentit / paa
det hun kunde disbedre met
vnderdanighed Iessue i
fred oc rolighed / end met
oprør mod hendis Herre /
Iessue vdi idelig vfred / Kiff-
uen oc tretten Met lydac-

tighed / oc vnderdanig-
 hed / Kand mand vnder
 tiden formilde en Tyran/
 Oc en from lydactige
 Quinde/ Kand i lige maa-
 de tit bøye oc formilde
 en knubuorden oc Tyran-
 niske mand / Ellers / som
 mand pleyer at sige/ Kun-
 de tho haarde stene
 icke vel male
 smaat.

Is

Den

Den Siuende paa-
gribelse/ met huilcken Ec-
telstabs Dieffuel/ vil for-
derffue det ord som Moses setter
fremdelis oc siger saa / Gud
bygde en Quinde aff Rib-
benet som hand tog
aff Mennis-
ken.

DEr bruger Mo-
ses it besynder-
ligt oc wun-
ligt ord / siger
icke som til forne / at Gud
skabte Quam / Men hand
bygde hende aff Adams
Ribben/ Huor met / hand
vil giffue Klarlige til Kende/
Huor

huor faar Gud skabte E-
uam/oc gaff hannem hen-
de/som er/ Først paa det at
hand skal icke giffue sig fra
hende/som andre Diur gø-
re/ Men giffue sig i rolig-
hed hoss sin Quinde/oc byg-
ge oc bo hoss hende som
Adam oc saa sagde/ Der faa-
re skal en Mand forlade
Fader oc Moder/ oc henge
ved sin Hustru.

Til det andet / Giffuer
Moses met disse ord at
forstaa at Eua skulde væ-
re Adams methielperin-
de / formere Hussit / affle
Børn met huer andre / oc
optucte dem i G V D S
fryct.

h ij Til

Til det Tredie / vil
hand ocsaa giffue der met
tillkende / at Eva skulde
være Adams Husholderin-
de / at huad Adam samle-
de til Kelderen oc Ste-
gersit / det skulde hun hol-
de til raade / oc see vel til
gaffns i Huset / den stund
Adam vaar vde / oc ar-
beyde for den del hand
skulde føre ind i Huset /
Der faar Kalder oc Pau-
lus (til Titum 2.) Quin-
derne / Custodes domus,
Hus voctere / Oc der faar
haffue ocsaa Hedninger-
ne malet Venerem paa it
Snegel hus / Giffuendis
der met at forstaa / at lige
som

al det Tredie / vil
oc saa giffue der met
e / at saa skulde
dams husholderin
huad Adam samles
Zelderen oc Sæ
et skulde hun hol
de / oc see vel til
huset / den stund
at yde / oc at
den del hand
e ind i husset
kalder oc Pau
litum 2.) Quin
custodes domus
ere / Oc der saa
saa hedninger
Venerem paa it
off / Giffuendis
forstaa / at lige
som

som en snegle/drager altid
sit husset med sig / Saa skul
le oc saa Quinderne bliffue
i huset / oc icke løbe der
hen / som de haffue intet
gaat at bestille / Lige det
samme betyder oc saa den
Sed / som mange stede bru
gis i Brolupper / At naar
Bruden opløfftes i hendis
brudeseng / Da er en liden
dreng bestillet / som skal
tage hendis Pantoffle aff
føderne / oc sla dem til
Væggen med Søm / at paa
minde Bruden der med /
at hun skal effter den dag
bliffue i hendis husset / tage
der vare / det hende bør at
skotte.

h ij

paa

Paa saadan Guds
gerning/ giffuer Ecteskabs
Dieffuel / oc saa god act/ oc
der hand seer / at Adam
haffuer bygd it hus/ hof
hulcken hand skal huile
sig/ legger hand sig først
mod Manden oc gører
(foruden Jld) en ond røg i
husit / oc driffuer Man-
den / baade met hiertit/
tancker oc fødder / vdaff
huset betiligen om Mor-
gen/ Først hen til Brende
vin/ saa til Rinsvin/ siden/
til pryssing/ Saa at nærin-
gen oc bieringen forsømmis
der met/ godset vnyttelige
fortæris / Hustru oc børn
sidde hiemme oc lide hun-
ger oc tørst/ Der aff kom-

mer klammer oc trette imel-
lem Ectefolck/naar Hus-
bonden kommer hiem fulde
oc galind / oc Hustruen er
der ved vred oc wtolmodig/
saa følger der effter onde
ord slag oc wfred. Dissimel-
lem stander den Ecteskabs
Dieffuel bag dørren oc leer/
alt det hand fand.

Der nest/legger Ecte-
skabs Dieffuel sig oc saa
effter Quinden / Huileken
som burde at være hiemme/
effterdi hun er bygt til at
være Mandens Husholde-
rinde / Da befinder mand
at vanartige Quinder løbe
hen i atskildige Gader oc
vraaer / oc acter inted/
H iij huor-

huorledis det haffuer sig
hiemme/met hussholding/
oc naar de saa icke loff
at bisse hen huor dem ly=
ster/saa staa de stedse i Dø=
ren helder Vinduerne/ lige
som husit brende induor=
tis / Men huad for onde
huskud/oc mistancke/Men=
dene saa der aff/Oc huad
trette oc hug der følger
effter/det gissuer daglige
forsarenhed til kende.

Til det vocte sig for
denne Ecteskabs Dieff=
uels listighed / oc at vnd=
fly Kiff/trette oc wfred
i Ecteskab / skulle fromme
oc Christelig Ectefolck /
effter

effter Guds Orden oc vil-
ge begynde oc ende de-
ris Ecteskab / Oc skal en
Ectemand først betencke
huorledis G V D haffuer
byggt en Quinde oc giffuit
hannem dem / Paa det
hand skulde haffue alsom
største lyst oc vilge / til at
bo oc være hoss sin Hustru
oc Børn / leffue hoss dem /
oc holde dem til G V D S
fryet / Siden skulde ocsaa
Quinderne giffue vel act
paa G V D S Orden / oc
skicke deris Ecteskabs leff-
nit der effter / holde sig hi-
emme vdi Hussit / oc holde
til raad det som Manden
indsamler met sin Sued oc

H v

Arbey-

Arbeyde/ oc tage sig eton
vare hiemme paa sit Em-
bede / oc lade andre wdue-
lige Quinder / løbe hid oc
did / Dandsee oc springe / oc
bruge løfactighed.

Ville Ectesolck saa
sticke sig paa begge sider/
da kunde de bo venlige oc
søndrectelige hofshuer an-
dre / At den ene er gerne hof-
den anden / at det gør
Quinden ont / naar Man-
den er fra huff / oc Man-
den er ilde til freds naar
hand kand icke vere
hofshustruen oc
Børnene /
etc.

Det

Det Vitende stod/
som Ecclesiabs Dieffuel
gør imod det ord/ som Moses
figer / at G V D les
de Euam till A
dam.

HEr met giff-
ner nu Moses
tillkende til en
beslutning/hu-
orledis G V D
haffuer det saa forordi-
nerit/ At Menniskens vil
kaar skal icke vare saa-
dant/ som vnelindis Cre-
aturers vilkaar ere / at
de maa tilhobe søye sig
h vj huem

huem oc huor mange de
ville Men (som tilforne
er sagt/om Adæ søffn) Da
skulle de bede G V D/om
om en god stoldbroder/
Thi som Christus siger
hoss Johannem / at hans
fader arbeyder end nu i
dag hoss/ oc i alle sine crea=
turetc.

Dette veed Dieffues=
len saare vel / Der faar
lige som hand legger sig
imod alle G V D S ger=
ninger / Oc vil icke lade
være gaat/det som G V D
hassuer giort gaat / saa
legger hand sig oc saa imod
denne G V D S gerning/
Oc

Oc driffuer Solck· enten
til Horeri/eller ocsaa at de
skulle (G V D wadspurt)
tage til Ecte/ effter deris
egen vellyst oc tycke/ Saa
at de ere saare mange
Solck/huिल्के icke G V D/
men Dieffuelen tilhaabe
føyer vdi Ecteskab / Oc
effterdi Forælderne/ Slect
oc Venner ere G V D S
meddelere / ved huिल्के
hand tilføyer huer sin
Ecte Person / Saa legger
Dieffuelen sig til Mar=
cken imod G V D Oc
hand meddel / saa at Bør=
nene enten foracte dem/
Oc følge deris egen vel=
løst effter / Oc gøre der
met

met forelderne Hiertens
sorrig / helder ocsaa kom=
mer forelderne til at for=
gribe sig imod G V D S
Orden / at naar de ville
forsørge deris Børn / Da
see de meget mere hen til
Rigdom / megen veldig
Slect oc Venner / end til
G V D S orden oc vilge/
Huor aff der voxer siden
megen vlycke / I det de
ville / mod G V D S vilie/
komme dem samme / Som
hassue huercken løst eller
kerlighed til huer an=
dre / Saa leffue de oc=
saa sigen vdi Ecteskab for=
uden kerlighed til huer an=
dre.

Der

Der imod skulde vn-
ge Menniske vel giffue act
paa denne G V D S Or-
den oc sticck / oc effterdi en
from Quinde kommer aff
H E R R E N / Som Sa-
lomon siger / Der saar skul-
le de først sør alting raad-
sla met hannem der om /
oc bede hand vilde be-
sticke gode middel / Som
kunde tilføye hannem en
from Quinde / huilcken
hand haffde skabt han-
nem til gode / Oc lade
sig siden nøye met den
G V D haffuer besticket
hannem.

Oc der saar skulde Bør-
nene

nene icke foracte forælder-
ne/Men lade dem giffte
sig/Effterdi/de ere de ret-
te meddeler / forskicket aff
G V D der til/som de hel-
lige Patriarcher oc hæff-
ue giort / som Bibelens
Historier vduiser / huilc-
ket oc saa vaar vonligt
hoss Hedninger / Hues
Historier oc Exempler va-
ar saar langt at opreg-
ne.

Disligeste skulle oc
saa Forelderne oc For-
mynderne / flittelige giff-
ue act paa / oc tencke / at
de ere inted i denne Dag /
vden meddeler oc redskaff/
til-

93
tilskickne aff G V D / Oc
at det stander icke alt-
sammen vdi deris fri vil-
ge / At giffue nogen bort /
Men de skulle flittelige
randsage om det skeer eff-
ter G V D S Orden / oc
om det er hannem
saa behages
ligt eller
ey.

FINIS.

H. G. H. V. D. A.

Brentet i
Lybeck / hoss Affwe
ri Krögers Erff
uinge.

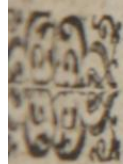
Anno XCVI.

De findis til fiøbs hoss
Laurens Albrechts
Bogfører der sam-
mestdes.

74
Vrenter
berf / Hoff Affire
n Krögers Effi
unge.

lano XCVI.

is til fiobbs hoff
ens Albrechts
færer der sam-
mesides.

vita te tempera. Cato.
 Compositusque ma-
 gnus sancti na-
 ture. ~~flor~~ gorem.

Quine fortis digne mutare
 reperit legem

Procha et afflictis
requiem moris filijs
affert.

Tibull
voluptas com
mendat varior usus.
Juven. sat. XI.

Beatus ille, qui prout
negotij

